

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ મધ્યે ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

સિવિલ રિવીઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૬/૨૦૧૯

સાથે

સિવિલ રિવીઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૭/૨૦૧૯

સાથે

સિવિલ રિવીઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૮/૨૦૧૯

સાથે

સિવિલ રિવીઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૯/૨૦૧૯

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર અર્થે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ. જે. શાસ્ત્રી

=====

૧	શું લોકલ અખબારના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવા માટે મંજૂરી આપી શકાય?	હા
૨	રિપોર્ટરને સંદર્ભિત કરવો કે નહીં?	હા
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે?	ના

=====

એમરલ્ડ કો ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ-અપીલકર્તાઓ/અરજદારો

વિરુદ્ધ

ગુ. ગુલામકાદર એસ/ઓ ગુલામ હુસૈન અબ્દુલકાદર અને બાઈ શાકરબુ અને

અન્ય ૭ (ઓ)-સામાવાળાઓ

=====

ઉપસ્થિતી:

અરજદાર (ઓ) નં. ૧ માટે શ્રી ધવલ સી. દવે (૩૮૪૧) સાથે વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી

જિગર એમ પટેલ

સામાવાળા (ઓ) નંબર ૫,૬,૭,૮ માટે શ્રી તેજસ એસ. ત્રિવેદી સાથે વરિષ્ઠ

વકીલ શ્રી બી.બી. નાઈક સામાવાળા નં. ૧.૧, ૧.૨, ૧.૨, ૨.૩,

૧.૩,૩.૩,૩.૩,૪,૩,
૩,૩,૩,૩,૩,૩,૩,૩.૧, ૩.૬.૨, ૩.૬.૩,૪ માટે

=====

ન્યાયપીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ.જે. શાસ્ત્રી

તારીખ: ૧૮/૦૬/૨૦૧૯

સંયુક્ત સીએવી ચુકાદો

૧. રૂલ. પ્રતિવાદીઓ તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી તેજસ એસ. ત્રિવેદી રૂલની નોટિસની બજવાણી જતી કરે છે.

૨. સિવિલ રિવિઝન એપ્લિકેશન્સનું આ જૂથ લર્નડ ચોથા એડિશનલ સિવિલ જજ, કલોલ, ગાંધીનગર દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૮/૦૮/૨૦૧૭ ના આદેશોમાંથી ઉદ્ભવે છે, જેના દ્વારા સંબંધિત દાવાઓમાં સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ મૂળ પ્રતિવાદી નંબરો ૫ અને ૬ દ્વારા સબમિટ કરવામાં આવેલી અરજીઓ ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

૩. કારણ કે આ કેસોના જૂથમાં હકીકતો અને કાયદાના સમાન પ્રશ્નો ઉભા થઈ રહ્યા છે, વિદ્વાન વકીલોની રજૂઆતો મુજબ, તેઓની એકસાથે સુનાવણી કરવામાં આવી હતી અને સિવિલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નંબર ૧૩૬/૨૦૧૯ ને મુખ્ય બાબત તરીકે ગણીને વર્તમાન સામાન્ય ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા તેમનો

નિકાલ કરવામાં આવી રહ્યો છે.

૪. સિવિલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નંબર ૧૩૬/૨૦૧૯ માંથી ઉદ્ભવતી હકીકતો એવી છે કે મૂળ પ્રતિવાદી નંબર ૫ – એમરલ્ડ કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ, જે અહીં વર્તમાન અરજદાર છે, તેણે વિવાદિત જમીનની ખરીદી કરીને વ્યવહાર કર્યો હતો, મૂળ જમીન માલિકો પાસેથી ૧૨/૦૫/૧૯૮૨ ના રોજ ચાર નોંધાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજો દ્વારા એટલે કે પ્રતિવાદી નંબરો ૧૫ થી ૧૭ ના પિતાઓ એટલે કે (૧) સુરસંગજી આતાજી ઠાકોર, (૨) શનાજી આતાજી ઠાકોર (૩) વીરસંગજી આતાજી ઠાકોર અને મંગુબેન આતાજી ઠાકોર (પ્રતિવાદી નંબર ૧૮). સંબંધિત જમીનના તેમના ૧/૪મા હિસ્સાના સંદર્ભમાં વેચાણ ખત કરવામાં આવ્યા છે. આ વ્યવહાર ૩૦/૦૬/૧૯૮૩ ના રોજ મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં નોંધવામાં આવ્યો હતો અને સંબંધિત જમીનોના સંદર્ભમાં અરજદારનું નામ માલિક તરીકે મહેસૂલ નોંધ નંબરો ૫૫૯૭, ૫૫૯૮, ૫૫૯૯ અને ૬૦૦૦ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારથી, અરજદાર પ્રશ્નવાળી જમીન ધરાવે છે અને કબજો ધરાવે છે. અરજદારનો વધુ કેસ એવો છે કે ઘણા વર્ષો પછી, જુદી રીતે રજૂઆત કરીને, મૂળ વાદીઓ દ્વારા રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૮૩/૨૦૧૦ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. અરજદારના જણાવ્યા મુજબ, સ્પષ્ટ ઇતિહાસનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી અને ભૌતિક હકીકતો છુપાવીને, સિવિલ દાવો દાખલ કરીને સહકારીય મુકદ્દમાબાજી ઊભી કરવામાં આવી છે. વાદીઓના જણાવ્યા મુજબ, જમીન મૂળ

રૂપે બાઈ શકરબુની હતી, જેઓ પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ ના પૂર્વજ હતા. ૧૯૬૩ પહેલા, એક આતાજી ચતુરજી ઠાકોર સુરક્ષિત ગણોતિયા તરીકે જમીનના ટુકડાની ખેતી કરતા હતા પરંતુ જમીનના આ જ ભાગના સંદર્ભમાં, સંબંધિત મામલતદાર, કલોલ (ફૃષિ ટ્રિબ્યુનલ) એ બોમ્બે ટેનન્સી એન્ડ એગ્રીકલ્ચરલ એક્ટ, ૧૯૪૮ ની કલમ ૩૨એફ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી જેના દ્વારા ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ ના રોજ આદેશ પસાર કરીને આતાજી ઠાકોરને સંબંધિત જમીનના ડીમ્ડ ખરીદનાર તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા અને પ્રશ્નવાળી જમીનના સંદર્ભમાં ખરીદ કિંમત રૂ. ૭૫૫૧/- નક્કી કરવામાં આવી હતી. આ પ્રક્રિયામાં, મામલતદાર દ્વારા કલમ ૩૨એફ હેઠળ શરૂ કરાયેલી ઉપરોક્ત કાર્યવાહીની નોટિસ પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ ને આપવામાં આવી હતી. ઉક્ત નોટિસ બાઈ શકરબુ પત્ની ગુલામકાદર ગુલામહુસૈન દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી. હકીકત એ હોવા છતાં કે ઉપરોક્ત કાર્યવાહીની નોટિસો આપવામાં આવી હતી, તેમના જીવનકાળ દરમિયાન, બાઈ શકરબુએ ક્યારેય ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ ના ઉક્ત આદેશને પડકાર્યો ન હતો અને કારણ કે તે અણનમ રહ્યો હતો, આતાજી ચતુરજી ઠાકોર, જેઓ ડીમ્ડ ખરીદનાર તરીકે જાહેર થયા હતા, તેમણે ૨૦/૦૪/૧૯૮૨ ના રોજ તાલુકા વિકાસ અધિકારી, કલોલ સમક્ષ જમીનનો બિન-ફૃષિ ઉપયોગ કરવા માટે અરજી કરી હતી અને ૨૭/૦૪/૧૯૮૨ ના આદેશ દ્વારા, તાલુકા વિકાસ અધિકારીએ પ્રશ્નવાળી જમીનના સંદર્ભમાં રૂ. ૩૪,૪૨૫/- ના પ્રીમિયમની ચુકવણીને આધીન બિન-ફૃષિ પરવાનગી આપી

હતી અને ઉક્ત આદેશ પણ યથાવત રાખવામાં આવ્યો હતો અને સંબંધિત સમયે પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ અથવા બાઈ શકરબુ દ્વારા ક્યારેય પડકારવામાં આવ્યો ન હતો. તે દરમિયાન, આતાજી ચતુરજી ઠાકોર વસિયતનામું કર્યા વિના મૃત્યુ પામ્યા, પ્રતિવાદી નંબરો ૫ થી ૮ ને કાનૂની વારસદારો તરીકે પાછળ છોડી દીધા, જેમને સંબંધિત જમીન વારસામાં મળી પરંતુ સંબંધિત જમીન પ્રતિવાદી નંબરો ૧૫ થી ૧૭ ના પિતાઓ અને પ્રતિવાદી નંબર ૧૮ એટલે કે મંગુબેન આતાજી ઠાકોર દ્વારા ૧૨/૦૫/૧૯૮૨ ના રોજ નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજ દ્વારા વેચવામાં આવી હતી.

૫. અરજદારનો વધુ કેસ એવો છે કે, આ સમગ્ર સમયગાળા દરમિયાન, ન તો બાઈ શકરબુ કે ન તો ગુલામકાદર ગુલામહુસૈને, જેમણે બાઈ શકરબુ વતી નોટિસ સ્વીકારી હતી, લગભગ ૩૦ વર્ષના સમયગાળા સુધી ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ ના આદેશને પડકાર્યો હતો અને અચાનક, કેટલાક સહકારીય પગલાને કારણે, બાઈ શકરબુના કાનૂની વારસદારો એટલે કે પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ દ્વારા નાયબ કલેક્ટર સમક્ષ અપીલ નંબર ૫૨/૨૦૦૬ દાખલ કરીને ઉક્ત આદેશને પડકારવામાં આવ્યો હતો, જેના દ્વારા ૩૦ વર્ષ પહેલાં પસાર કરાયેલા ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ ના મૂળ આદેશને પડકારવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો.

૬. અરજદારનો વધુ કેસ એવો છે કે ઉક્ત અપીલ નાયબ કલેક્ટર સમક્ષ વિચારણા માટે આવી હતી, જેમણે કોઈ યોગ્યતા ન જણાતા ૨૦/૦૫/૨૦૦૮

ના આદેશ દ્વારા અપીલ નંબર ૫૨/૨૦૦૬ ફગાવી દીધી હતી. નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને, પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ રિવિઝન એપિલિકેશન નંબર ૧૩૦/૨૦૦૮ દાખલ કરીને ગુજરાત મહેસૂલ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ મામલો લઈ ગયા. ગુજરાત મહેસૂલ ટ્રિબ્યુનલે ૨૭/૦૮/૨૦૧૦ ના આદેશ દ્વારા પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ઉક્ત રિવિઝન એપિલિકેશન ફગાવી દીધી હતી અને ઉક્ત આદેશને ઉચ્ચ મંચ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો નથી અથવા લઈ જવામાં આવ્યો નથી, તેથી તેણે અંતિમ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કર્યું છે. ૩૦ વર્ષ પછીનો પડકાર નિષ્ફળ જવાને કારણે, ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ નો મૂળ આદેશ અંતિમ બની ગયો છે.

૭. જમીનના આ જ ભાગના સંદર્ભમાં, રિવિઝનલ તબક્કા સુધી મહેસૂલ કાર્યવાહીમાં નિષ્ફળ ગયા પછી, પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ એ બાઈ શકરબુના કાનૂની વારસદારો હોવાનો દાવો કરીને રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૮૩/૨૦૧૦ નો દાવો દાખલ કર્યો અને વેચાણ દસ્તાવેજોને પડકાર્યા, જે આતાજી ઠાકોરના કાનૂની વારસદારો દ્વારા વર્તમાન અરજદારની તરફેણમાં ૧૨/૦૫/૧૯૮૨ ના રોજ કરવામાં આવ્યા હતા અને નોંધાયેલા હતા, જેઓ ઘણા વર્ષો પહેલા ડીમ્ડ ખરીદનાર જાહેર થયા હતા. અરજદારના જણાવ્યા મુજબ, દાવા અરજીમાં કેટલીક ભૌતિક હકીકતો છુપાવીને ચતુરાઈભર્યા પ્લીડિંગ્સ કરીને દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો છે અને કેટલાક અણધાર્યા કારણોસર એમરલ્ડ કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટીના ભૂતપૂર્વ અધ્યક્ષ અને સચિવને અરજદાર સોસાયટીના અધ્યક્ષ અને

સચિવ તરીકે વર્ણવીને જોડવામાં આવ્યા છે. આ પગલું, અરજદારના જણાવ્યા મુજબ, માત્ર એ જોવાના ઉદ્દેશ્યથી લેવામાં આવ્યું છે કે વર્તમાન અરજદાર સમયસર કાર્યવાહીમાં ભાગ ન લે અને તે સમય સુધીમાં, કેટલાક આદેશો મેળવી શકાય કારણ કે રિવિઝનલ તબક્કા સુધી મહેસૂલ કાર્યવાહીમાં એકસાથે હાર થઈ છે. દાવાની સંસ્થાની હકીકત જાણ્યા પછી તરત જ અરજદારે રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૮૩/૨૦૧૦ માં જવાબ દાખલ કરવામાં થયેલા વિલંબને માફ કરવા માંગતી અરજી સબમિટ કરી હતી. ઉક્ત અરજી પ્રતિવાદી નંબરો ૫ અને ૬ વતી દાખલ કરવામાં આવી હતી અને લેખિત નિવેદનમાં પણ રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે લગભગ ૨૮ વર્ષના સમયગાળા પછી દાવો દાખલ કરવો એ સ્પષ્ટપણે સમય મર્યાદા બહાર છે કારણ કે ૧૯૮૨ ના નોંધાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજોને પડકારવા માટે ૨૦૧૦ માં દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. ઉક્ત લેખિત નિવેદનમાં અને પ્રશ્નવાળી અરજીમાં પણ એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે દાવો દાખલ કરતા પહેલા ગુજરાત કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટ, ૧૯૬૧ ની કલમ ૧૬૭ હેઠળ જરૂરી વૈધાનિક નોટિસ ન આપી હોવાથી, દાવો પોતે જ કાયદાની દ્રષ્ટિએ જાળવવાપાત્ર ન હતો. એવું પણ રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં કોઈ લોકસ સ્ટેન્ડી નથી કારણ કે તેઓ ટેનન્સી કાર્યવાહીમાં સંપૂર્ણપણે હારી ગયા છે અને તેમના કહેવાથી દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. ધ્યાન દોરતા, એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પ્રતિવાદી નંબર ૮ એટલે કે મંગુબેન આતાજી ઠાકોરે પણ એ જ વેચાણ દસ્તાવેજોની કાયદેસરતાને પડકારતા

કલોલના લર્નડ સિવિલ જજની કોર્ટમાં આવા જ અન્ય બે દાવા એટલે કે સિવિલ સૂટ નંબરો ૬૭/૨૦૧૩ અને ૬૮/૨૦૧૩ દાખલ કર્યા હતા અને તે દાવાઓ પણ સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરીને ગુજરાત હાઈકોર્ટ દ્વારા સિવિલ રિવિઝન એપિલિકેશન નંબરો ૪૦૫/૨૦૧૫ અને ૪૦૬/૨૦૧૫ માં પસાર કરાયેલ ૨૬/૦૮/૨૦૧૬ ના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવ્યા છે અને આ રીતે, તે કારણસર પણ, દાવા અરજી એટલે કે રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૮૩/૨૦૧૦ નકારી કાઢવાને પાત્ર છે. અરજદાર દ્વારા સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ દાખલ કરાયેલ અરજી કે જેને અરજી પ્રદર્શન ૪૦ તરીકે નંબર આપવામાં આવ્યો છે તેનો પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ દ્વારા વિરોધ કરવામાં આવ્યો હતો. જોકે, એક સંક્ષિપ્ત આદેશ દ્વારા, યોગ્ય રીતે મન લગાવ્યા વિના, સમય મર્યાદાનો પ્રશ્ન એ કાયદા અને હકીકતનો મિશ્ર પ્રશ્ન છે તેવા સિદ્ધાંતને સામાન્યીકૃત કરીને ૨૮/૦૮/૨૦૧૭ ના આદેશ દ્વારા ઉક્ત અરજી ફગાવી દેવામાં આવી હતી અને આ રીતે, અરજીમાં સ્પષ્ટપણે ઉઠાવવામાં આવેલી તમામ મહત્વપૂર્ણ દલીલોને બાજુ પર મૂકી દીધી હતી અને અરજી પ્રદર્શન ૪૦ ના અસ્વીકારનો આ આદેશ વર્તમાન સિવિલ રિવિઝન એપિલિકેશન નંબર ૧૩૬/૨૦૧૮ નો વિષય છે.

૮. તેવી જ રીતે, સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળની

સમાન અરજી પણ એ જ દિવસે પ્રદર્શન ૩૯ નીચે આદેશ પસાર કરીને ફગાવી દેવામાં આવી હતી, જે આદેશ સિવિલ રિવિઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૭/૨૦૧૯ નો વિષય છે.

૯. સિવિલ રિવિઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૮/૨૦૧૯ ના સંબંધમાં પણ એવો જ કિસ્સો છે જેમાં પણ, તે જ તારીખનો આદેશ પડકાર હેઠળ છે જેના દ્વારા સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવાની વિનંતી નામંજૂર કરવામાં આવી હતી.

૧૦. તેવી જ રીતે, પ્રદર્શન ૪૨ નીચે પસાર કરાયેલ તે જ તારીખનો આદેશ સિવિલ રિવિઝન એપિલકેશન નંબર ૧૩૯/૨૦૧૯ નો વિષય છે.

૧૧. ચાર નોંધાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજો પર સમાન લાઈન પર પ્રશ્ન ઉઠાવવામાં આવ્યો છે અને આ રીતે, સિવિલ દાવાઓ અલગ છે પરંતુ સામગ્રી સમાન છે અને તેથી, કોર્ટે, પક્ષકારો તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલોની વિનંતી પર, વર્તમાન સામાન્ય ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા સિવિલ રિવિઝન એપિલકેશન્સના આ જૂથ સાથે વ્યવહાર કરવાનું અને નિકાલ કરવાનું પસંદ કર્યું છે.

૧૨. કોર્ટે, વિદ્વાન વકીલોની રજૂઆત પર, ૧૦/૦૪/૨૦૧૯ ના રોજ નોટિસ જારી કરી છે. સમય મર્યાદાના આધારે દાવા અરજી નકારી કાઢવાના આ મુદ્દાને

તાજેતરમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ૧૩/૦૩/૨૦૧૯ ના રોજ સિવિલ અપીલ નંબર ૨૯૬૦/૨૦૧૯ માં આપેલા ચુકાદામાં વ્યાપકપણે ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યો હોવાથી અને વધુમાં, સમાન હકીકતની સ્થિતિનો આ કોર્ટની કોઓર્ડિનેટ બેંચ દ્વારા સિવિલ રિવિઝન એપિલકેશન નંબરો ૪૦૫/૨૦૧૫ અને ૪૦૬/૨૦૧૫ માં ૨૬/૦૮/૨૦૧૬ ના રોજ આપેલા ચુકાદા દ્વારા પણ વ્યવહાર કરવામાં આવ્યો હોવાથી, રિવિઝન અરજીઓને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી હતી જેમાં આખરે ૨૯/૦૪/૨૦૧૯ ના રોજ, સિનિયર એડવોકેટ શ્રી ધવલ સી. દવે સાથે અરજદારનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા વિદ્વાન વકીલ શ્રી જીગર એમ. પટેલ અને સિનિયર એડવોકેટ શ્રી બી. બી. નાઈક સાથે વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ- મૂળ વાદીઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા વિદ્વાન વકીલ શ્રી તેજસ એસ. ત્રિવેદીએ આ બાબતો પર લંબાણપૂર્વક દલીલો કરી છે.

૧૩. અરજદાર વતી હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ શ્રી ધવલ સી. દવેએ ભારે ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે સિવિલ દાવો એટલે કે રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૮૩/૨૦૧૦ દાખલ કરવો એ કાયદાની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગનું એક સ્પષ્ટ ઉદાહરણ છે કારણ કે ૧૯૮૨ ના નોંધાયેલા વેચાણ વ્યવહારને પડકારતો દાવો લગભગ ૨૮ વર્ષથી વધુ સમયગાળા પછી દાખલ કરવામાં આવ્યો છે અને આ રીતે, દાવો નિરાશાજનક રીતે સમય મર્યાદા બહાર છે અને આવા નિરાશાજનક રીતે સમય મર્યાદા બહારના દાવાના નિર્ણયને મંજૂરી આપવી એ કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ સમાન ગણાશે. એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે દાવો

સંબંધિત ભૌતિક હકીકતો છુપાવવા પર આધારિત છે અને મહેસૂલ કાર્યવાહીમાં સંપૂર્ણપણે હારી ગયા પછી, જે પણ ૨૮ વર્ષથી વધુ સમય પછી શરૂ કરવામાં આવી હતી, એક પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે જે માત્ર એક સહકારીય પગલું છે જેને પ્રોત્સાહન આપી શકાય નહીં. એવી વધુ દલીલ કરવામાં આવી છે કે રિવિઝનમાં જણાવેલ ઘટનાઓનો ક્રમ અને કાર્યવાહીમાં પૂરતી બોલતી હકીકતો વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ દ્વારા ઊભી કરાયેલી કાર્યવાહીની સાચીતામાં કોઈ વિશ્વાસ પ્રેરિત કરશે નહીં. દાવા અરજીનું ધ્યાનપૂર્વક અને અર્થપૂર્ણ વાંચન જ અરજદાર પાસેથી કંઈક કાઢવાના વાદીઓના દૂષિત ઇરાદાને દર્શાવશે અને ખરાબ ઇરાદા સાથે તેને સંચાલિત થવા દેવી જોઈએ નહીં. પ્રથમ તબક્કે, મહેસૂલ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી છે અને રિવિઝનલ તબક્કા સુધી હારી ગયા પછી અને જ્યારે સમજાયું કે મામલતદારનો ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ નો મૂળ આદેશ અંતિમ બની ગયો છે, ત્યારે ૧૯૮૨ માં થયેલા વેચાણની કાયદેસરતાને પડકારવા માટે સિવિલ કોર્ટમાં એક પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. તે કાયદાની સ્થાપિત સ્થિતિ છે કે નોંધાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજો ડીમ્ડ જ્ઞાન દર્શાવે છે અને તે હેતુ માટે, જો કોઈ મુકદ્દમાબાજ તેને પડકારવા માંગતો હોય, તો પણ ઉક્ત પડકાર લિમિટેશન એક્ટ દ્વારા નિર્ધારિત સમયની અંદર હોવો જોઈએ. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ રજૂઆત કરી છે કે લિમિટેશન એક્ટના મૂળ ઉદ્દેશ્યને નિષ્ફળ બનાવવા માટે ચતુરાઈભર્યા ડ્રાફ્ટિંગ અને ભૌતિક હકીકત છુપાવવાને પ્રોત્સાહન આપવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં. કોર્ટનું ધ્યાન દાવા અરજીમાં સમાવિષ્ટ કથનો તરફ દોરતા, એવી રજૂઆત

કરવામાં આવી છે કે શપથ પર કરવામાં આવેલા આ કથનો ગેરમાર્ગે દોરનારા ડ્રાફ્ટિંગ અને હકીકતો છુપાવવા પર આધારિત છે જે ખૂબ જ પ્રસ્તુત છે. જોકે વર્ષ ૨૦૦૬ થી પણ ચોક્કસ જ્ઞાન હતું, કાર્યવાહી વર્ષ ૨૦૧૦ માં માત્ર એ હકીકતને કારણે શરૂ કરવામાં આવી છે કે વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ રિવિઝનલ તબક્કા સુધીની મહેસૂલ કાર્યવાહીમાં હારી ગયા છે. ટ્રાન્સફર ઓફ પ્રોપર્ટી એક્ટની અમુક જોગવાઈઓનો સંદર્ભ આપીને, એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે દાવો નિરાશાજનક રીતે સમય મર્યાદા બહાર છે અને આ રીતે, સમયગાળા દરમિયાન ગણતરીપૂર્વક મૌન રહેવા બદલ મૂળ વાદીઓને કોઈ પ્રીમિયમ આપી શકાય નહીં. પ્રકૃતિમાં તુરંત હોય તેવી આ કાર્યવાહીઓને કાબૂમાં લેવી પડશે અને તે હેતુ માટે, દાવા અરજી સાથે જોડાયેલ દસ્તાવેજો ધરાવતી પેપર બુક કોર્ટના ધ્યાન પર લાવવામાં આવી છે અને તે દસ્તાવેજોની દાવા અરજીના કથનો સાથે સરખામણી કરવામાં આવી છે અને તેનો સંદર્ભ આપીને, કોર્ટ સમક્ષ એક પરોક્ષ હેતુ દર્શાવવામાં આવ્યો છે કે શા માટે આવા વિલંબિત તબક્કે, નોંધાયેલા વેચાણ વ્યવહારને પડકારવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

૧૪. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે વેચાણ દસ્તાવેજોને પડકારવા માટે વાદીઓની તરફેણમાં બિલકુલ કોઈ અધિકાર, શીર્ષક અથવા હિત નથી અને આ રીતે, કોઈ લોકસ ની ગેરહાજરીમાં, પ્રતિવાદી નંબર ૪ ના કહેવાથી થતી કાર્યવાહી કાયદાની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગ સિવાય બીજું કંઈ નથી. સિનિયર

એડવોકેટ શ્રી દવેએ વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે ઉપર જણાવ્યા મુજબ અલગ દાવો દાખલ કરીને કાર્યવાહીના અન્ય પક્ષકાર દ્વારા આ પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ સંપૂર્ણ સામગ્રીની તપાસ કર્યા પછી, હાઈકોર્ટે પણ સિવિલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નંબરો ૪૦૫ અને ૪૦૬/૨૦૧૫ માં લગભગ સમાન પ્રકૃતિના કેસની વિચારણા અને તપાસ કરી છે અને દાવાની કાર્યવાહી નકારી કાઢી છે અને તે આદેશો પણ અંતિમ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કર્યું છે અને આ રીતે, ઉક્ત સંજોગો વર્તમાન વિવાદ નક્કી કરવા માટે પણ સુસંગત છે.

૧૫. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ વધુમાં રજૂઆત કરી કે અરજદાર એ કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી છે જે હાઉસિંગના હેતુ માટે બનાવાઈ છે અને સ્થાપિત કરવામાં આવી છે અને જ્યાં સુધી તે હાઉસિંગનો હેતુ અસ્તિત્વમાં છે ત્યાં સુધી, વેચાણ ખત અને અરજદારની જમીનની ખરીદીને પડકારવી એ હાઉસિંગ સોસાયટીના વ્યવસાયને જ સ્પર્શે છે અને આ રીતે, ગુજરાત કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ હેઠળ વૈધાનિક નોટિસ જારી કર્યા વિના દાવાની સુનાવણી થવી જોઈતી ન હતી અને તે જાળવવાપાત્ર નથી, જે એક પૂર્વ શરત છે અને, તેથી, દાવાની કાર્યવાહી બિલકુલ જાળવવાપાત્ર નથી. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના એક નિર્ણયમાં ઠરાવ્યા મુજબ અર્થપૂર્ણ વાંચન સૂચવે છે કે મુખ્ય કાર્યવાહીની માન્યતા તપાસવાની અને કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ ઉભું થાય છે કે

નહીં તે શોધવાની કોર્ટની ફરજ બની જાય છે અને આ એક એવો કેસ છે જેમાં દાવાની કાર્યવાહી માત્ર નિરાશાજનક રીતે સમય મર્યાદા બહાર જ નથી પરંતુ ગુજરાત કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ દ્વારા પણ બાધિત છે અને તેનાથી વિપરીત, દાવા અરજીમાં સમાવિષ્ટ કથનો તેમજ દાવા અરજી સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજોનું સંયુક્ત વાંચન બિલકુલ કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ ઊભું કરતું નથી અને દર્શાવતું નથી અને, તેથી, ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) ને ધ્યાનમાં લીધા વિના, ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(એ) પણ આકર્ષિત થાય છે. ટ્રાન્સફર ઓફ પ્રોપર્ટી એક્ટની કલમ ૩ હેઠળ સમાવિષ્ટ વૈધાનિક જોગવાઈનો વધુ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે જે સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે અને નોંધાયેલા વ્યવહારના અનુસંધાનમાં ડીમ્ડ જ્ઞાન જોડે છે અને, તેથી પણ, દાવાની કાર્યવાહીને આગળ વધારવા માટે મૂળ વાદીઓ દ્વારા કેસ બનાવવામાં આવતો નથી. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાના ઉપયોગ અંગેના કાયદાએ પૂરતા પ્રમાણમાં સ્પષ્ટ કર્યું છે કે મુકદ્દમાબાજની કાર્યવાહીની માન્યતા વિશેની રજૂઆતને ધ્યાનમાં લીધા વિના, કોર્ટો પણ દાવાની કાર્યવાહી માન્ય છે કે નહીં તે જોવાની જવાબદારી હેઠળ છે અને, તેથી, સુઓ મોટુ પણ, કોર્ટ કાર્યવાહી માન્ય છે કે નહીં તે પાસા પર નજર કરી શકે છે. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ રજૂઆત કરી છે કે દાવા અરજીનું અર્થપૂર્ણ વાંચન સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે દાવાની કાર્યવાહી કાયદાની દ્રષ્ટિએ જાળવવાપાત્ર નથી અને કાર્યવાહીના આ તબક્કે જ નકારી કાઢવાને પાત્ર છે. આ

દલીલોને સમર્થન આપવા માટે, સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવે દ્વારા નીચેના નિર્ણયોનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે અને તેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે:

- i) ટી. અરિવંદનમ વિરુદ્ધ ટી. વી. સત્યપાલ અને અન્ય ના કેસમાં એઆઈઆર ૧૯૭૭ સુપ્રીમ કોર્ટ ૨૪૨૧;
- ii) ભગીરથ પ્રસાદ સિંહ વિરુદ્ધ રામ નારાયણ રાય અને અન્ય ના કેસમાં એઆઈઆર ૨૦૧૦ પટના ૧૮૯;
- iii) ૧૩/૦૩/૦૨૦૧૯ ના રોજ નિર્ધારિત સિવિલ અપીલ નંબર ૨૯૬૦/૦૨૦૧૯ (સુપ્રીમ કોર્ટ);
- iv) આ કોર્ટની કોઓર્ડિનેટ બેંચ દ્વારા ૨૯/૧૨/૦૨૦૧૬ ના રોજ નિર્ધારિત લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નંબર ૭૭૬/૦૨૦૧૩;
- v) મહારાજ શ્રી માનવેન્દ્રસિંહજી રણજીતસિંહજી જાડેજા વિરુદ્ધ રાજમાતા વિજયકુંવરબા, વિધવા સ્વ. મહારાજા મહેન્દ્રસિંહજી ના કેસમાં ૧૯૯૮(૨) જી.એલ.એચ. ૮૨૩;
- vi) એમ. જી. પટેલ એન્ડ કો. વિરુદ્ધ અલકા કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ ના કેસમાં ૧૯૮૧ જી.એલ.એચ. ૩૧૧;
- vii) સ્ટર્લિંગ સેન્ટર પ્રેમાઈસીસ ઓનર્સ કો-ઓપ. સોસાયટીઝ લિમિટેડ વિરુદ્ધ નાનુભાઈ આર. શાહ પ્રોપ. ઓફ ડેશ પબ્લિસિટી

ના કેસમાં ૨૦૦૬(૦) જીએલએચઈએલ-એચસી ૨૧૭૦૫૨;
viii) દિલબૂ(શ્રીમતી)(મૃતક) એલઆરએસ દ્વારા અને અન્ય
વિરુદ્ધ ધનરાજી (શ્રીમતી)(મૃતક) અને અન્ય ના કેસમાં
(૨૦૦૦)૭ સુપ્રીમ કોર્ટ કેસીસ ૭૦૨; અને
ix) કુઓક ઓઈલ્સ એન્ડ ગ્રેન્સ પીટીઈ લિમિટેડ વિરુદ્ધ ટાવર
ઈન્ટરનેશનલ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ ના કેસમાં ૨૦૦૪(૦)
જીએલએચઈએલ-એચસી ૨૦૬૬૪૯;

૧૬. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ ત્યારબાદ રજૂઆત કરી છે કે આ તમામ
દલીલો ઉભી કરવામાં આવી હોવા છતાં અને ઉપરોક્ત નિર્ણયો પર નોંધપાત્ર રીતે
આધાર રાખ્યો હોવા છતાં, એક સંક્ષિપ્ત આદેશ દ્વારા, દલીલો સાથે વિગતવાર
વ્યવહાર કર્યા વિના, સિદ્ધાંતને સામાન્યીકૃત કરવામાં આવ્યો છે અને એક
સંક્ષિપ્ત આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો છે જેમાં વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ
કાયદાની દ્રષ્ટિએ પણ સંપૂર્ણપણે અયોગ્ય છે.

૧૭. ઉપરોક્ત ચુકાદાઓનો સંદર્ભ આપીને, સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેએ કોર્ટને
આક્ષેપિત આદેશ બાજુ પર રાખવા વિનંતી કરી છે કારણ કે તે ઉપરોક્ત નિર્ણયો
દ્વારા નિર્ધારિત સિદ્ધાંતોને સંપૂર્ણપણે બાજુ પર મૂકી દે છે. તેથી, રિવિઝન
અરજીઓને મંજૂરી આપવા વિનંતી કરવામાં આવી છે.

૧૮. અરજદાર માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોનો સામનો કરવા માટે, વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ એટલે કે પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪, જેઓ મૂળ વાદી છે, તેમનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા સિનિયર એડવોકેટ શ્રી બી. બી. નાઈકે રિવિઝન અરજીઓનો સખત વિરોધ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે આદેશ પસાર કરવામાં નીચેની અદાલત દ્વારા કોઈ ભૂલ કરવામાં આવી નથી. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈક દ્વારા એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે અરજીઓનું માત્ર વાંચન સૂચવે છે કે સમય મર્યાદા અને કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ના બાધ સિવાય, બીજી કોઈ દલીલો ઉભી કરવામાં આવી નથી અને, તેથી, લોકસ સ્ટેન્ડી અને કાર્યવાહીના કારણના મુદ્દાઓ કાર્યવાહીના આ તબક્કે અરજદાર દ્વારા ઉઠાવી શકાય તેમ નથી. એવું રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે વર્ષ ૨૦૦૬ માં નાયબ કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ મૃત વ્યક્તિ સામે હતો અને, તેથી, ઈસ્ટ ઈન્ડિયા કંપની વિરુદ્ધ ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર ઓફ રાજસ્થન નારણભાઈ મિલ્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ (ફંડચામાં) અને અન્ય ના કેસમાં ૧૯૭૦(૧૧) જુએલાર પૃષ્ઠ ૪૫૭ માં નોંધાયેલા આ કોર્ટ દ્વારા આપેલા નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને મૂળ વાદીઓ દ્વારા તેને કોલેટરલ કાર્યવાહીમાં પડકારી શકાય છે. એવી વધુ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ૨૦૦૬ ની કાર્યવાહી જે રીતે રજૂ કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે તે માત્ર બચાવ છે જેને દાવા અરજીને નકારી કાઢવા માટે તપાસતી વખતે ધ્યાનમાં લઈ

શકાય નહીં. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જે સમયે દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, તે સમયે રિવિઝન અરજી યોગ્ય ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પેન્ડિંગ હતી અને, તેથી, વધુમાં વધુ, જ્ઞાન વર્ષ ૨૦૦૮ થી આભારી હોઈ શકે અને, તેથી, દાવો સમય મર્યાદાની અંદર છે. દાવા અરજી સમય મર્યાદા બહાર છે કે નહીં તે કાયદા અને હકીકતનો મિશ્ર પ્રશ્ન છે અને, તેથી, સંપૂર્ણ ટ્રાયલમાં તેની તપાસ કરી શકાય છે. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈકે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે એવું બની શકે કે મહેસૂલ કાર્યવાહી પ્રતિવાદી નંબરો ૧ થી ૪ દ્વારા હારી ગઈ હોય પરંતુ તે વાદીઓને વેચાણ ખતની કાયદેસરતાને પડકારતા રોકશે નહીં. ભારે ભારપૂર્વક રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે અરજદાર દ્વારા જે ચુકાદાઓ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે જુદી જુદી હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિ ધરાવે છે અને, તેથી, જો હકીકતોમાં થોડો ફેરફાર થાય, તો તે સિદ્ધાંતને લાગુ કરવામાં આસમાન જમીનનો ફરક પાડશે અને, તેથી પણ, દાવો સમય મર્યાદા બહાર છે તેવી દલીલ કરવા માટે અરજદાર દ્વારા કરવામાં આવેલો પ્રયાસ ટકી શકે તેમ નથી. એવું રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે માત્ર અને માત્ર દાવા અરજીમાં સમાવિષ્ટ કથનોને જ ધ્યાનમાં લેવાના છે અને આ રીતે, દાવા અરજીનું માત્ર વાંચન સૂચવે છે કે કાર્યવાહીમાં સંપૂર્ણ ટ્રાયલની જરૂર છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જ્યાં સુધી કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ના પ્રતિબંધનો સંબંધ છે, "સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા" શબ્દો શ્રેણીબદ્ધ નિર્ણયો દ્વારા સ્પષ્ટપણે દર્શાવવામાં આવ્યા છે અને, તેથી, અહીં એવો કેસ છે જેમાં વેચાણ ખતને

પડકારવાથી અરજદાર સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શવા પર કોઈ પરોક્ષ અસર પડતી નથી અને, તેથી, કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ હેઠળ વૈધાનિક નોટિસ આપવાની કોઈ જરૂર નથી. એવી વધુ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સમય મર્યાદા એ કાયદા અને હકીકતનો મિશ્ર પ્રશ્ન છે અને, તેથી, પુનરોચ્ચાર કર્યો છે કે આવા મુદ્દાની તપાસ કરી શકાય નહીં અને આ તબક્કે તે ગણતરી પર કાર્યવાહીને રોકી શકાય નહીં. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈકે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતનો તાજેતરનો નિર્ણય, જેના પર ૧૩/૦૩/૦૨૦૧૯ ના રોજ સિવિલ અપીલ નંબર ૨૯૬૦/૦૨૦૧૯ માં આધાર રાખવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે, તે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ૨૦૧૮ ના ત્રણ ન્યાયાધીશોના નિર્ણયની તુલનામાં નાની બેંચ દ્વારા આપવામાં આવ્યો છે અને, તેથી, તે અરજદારને કોઈ કામ લાગશે નહીં. શ્રી નાઈકે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે અહીં દાવા અરજીમાં, તમામ ભૌતિક પાસાઓ દાવા અરજીમાં જ ધ્યાનમાં લાવવામાં આવ્યા છે અને આ રીતે, કોઈપણ સ્વરૂપમાં કોઈ ભૌતિક છુપાવવા જેવું લાગતું નથી. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈકે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે કારણ કે કાર્યવાહીના કારણનો મુદ્દો રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, તે વર્તમાન રિવિઝન અરજીઓમાં ઉઠાવી શકાય નહીં. શ્રી નાઈકે રજૂઆત કરી છે કે બાઈ શકરબુનું અવસાન ૦૮/૦૪/૧૯૭૫ ના રોજ થયું હતું જ્યારે કાર્યવાહી ૧૯૭૬ ના વર્ષમાં નક્કી કરવામાં આવી હતી અને, તેથી પછી, તે એક રદબાતલ છે જેને સંબંધિત વ્યક્તિ દ્વારા મૂડીમાં ફેરવવી જોઈતી ન હતી અને, તેથી, તે જ વ્યવહાર

ભલે નોંધાયેલ હોય તે રદબાતલ સિવાય બીજું કંઈ નથી. એવી વધુ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટેનન્સી એક્ટ હેઠળ સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને જોતા, ડીમ્ડ ખરીદનાર જાહેર થયા પછી, કલમ ૩૨-એમ હેઠળ પ્રમાણપત્ર જારી કરવું પડશે અને તે પછી જ, સંબંધિત વ્યક્તિને માલિક તરીકે જાહેર કરવાની રહેશે. અહીં, શ્રી નાઈકના જણાવ્યા મુજબ, આવું કોઈ પ્રમાણપત્ર જારી કરવામાં આવ્યું નથી અને બોમ્બે લેન્ડ રેવન્યુ ટ્રિબ્યુનલની કલમ ૧૩૫-ડી હેઠળ મૂળ જમીન માલિકને કોઈ નોટિસ આપવામાં આવી નથી અને દાવામાં જ્યારે ટ્રાયલ થઈ શકે ત્યારે આ તમામ મુદ્દાઓની તપાસ કરી શકાય છે. ટેનન્સી એક્ટની કલમ ૮૫ નો સંદર્ભ આપીને, સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈક દ્વારા એવી દલીલ ઉભી કરવામાં આવી છે કે જો મૂળ આદેશ પોતે જ અલ્ટ્રા વાયર્સ હોય, તો તેને કોલેટરલ કાર્યવાહી એટલે કે સિવિલ દાવામાં રદ કરી શકાય છે અને આ રીતે, વિવિધ અદાલતો દ્વારા આપેલા કેટલાક નિર્ણયોનો સંદર્ભ આપીને, એવી દલીલ ઉભી કરવામાં આવી છે કે દાવાની કાર્યવાહીમાં લાંબી કાનૂની પ્રક્રિયાની જરૂર છે. એવી વધુ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે કાર્યવાહીનું કારણ હકીકતોના સમૂહ સિવાય બીજું કંઈ નથી અને, તેથી, અહીં એવો કેસ છે જેમાં હકીકતો કોઈ વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતી નથી જે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ નથી અને, તેથી પણ, સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ કોઈ સત્તાનો ઉપયોગ કરવાનો નથી.

૧૯. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઇકે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન કાર્યવાહી સિવિલ રિવિઝન કાર્યવાહી છે અને, તેથી, સી.પી.સી. ની કલમ ૧૧૫ હેઠળ નિર્ધારિત પરિમાણોને જોતા, જ્યાં સુધી શરતો સંતોષાય નહીં, ત્યાં સુધી કોઈ રિવિઝનલ સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકાતો નથી અને અહીં એવો કેસ છે જેમાં રિવિઝનલ કાર્યવાહીમાં કોઈપણ હસ્તક્ષેપ માટે અરજદાર દ્વારા કોઈ કેસ બનાવવામાં આવ્યો નથી. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઇકે તેમના કેસને સાબિત કરવા અને મજબૂત કરવા માટે નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે:

- i) અબ્દુલ્લામિયાં અબ્દુલરહેમાન વિરુદ્ધ ગવર્નમેન્ટ ઓફ બોમ્બે ના કેસમાં જજ બોમ્બે લો રિપોર્ટર ૫૭૭;
- ii) બનાસકાંઠા ડિસ્ટ્રિક્ટ ઓર્ડલ સીઝ્સ ગ્રોઅર્સ કો-ઓપ. યુનિયન વિરુદ્ધ ક્રિષ્ના ઓર્ડલ મિલ્સ ના કેસમાં ૨૦૧૩(૦) એઆઇજેઇએલ-એચસી ૨૨૮૯૨૯;
- iii) એમ. કે. ઈન્દ્રજીત સિંહજી કોટન પી. લિમિટેડ વિરુદ્ધ નર્મદો કોટો કો-ઓપ. એસપીજી. મિલ્સ લિમિટેડ ના કેસમાં ૨૦૧૬(૦) એઆઇજેઇએલ-એચસી ૫૮૧૭૫;
- iv) ગુજરાત મેરીટાઇમ બોર્ડ વિરુદ્ધ જોગડિયા પોલિમર્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ ના કેસમાં ૨૦૧૮(૦) એઆઇજેઇએલ-એચસી ૨૩૯૫૯૯;
- v) હુસેન મિયાં દોસુમિયા વિરુદ્ધ ચંદુભાઈ જેઠાભાઈ અને અન્ય

ના કેસમાં એઆઈઆર ૧૯૫૪ બોમ્બે ૨૩૯;

vi) ઈસ્ટ ઈન્ડિયા કંપની વિરુદ્ધ ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર ઓફ રાજસ્થન નારાણભાઈ મિલ્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ (ફડયામાં) અને અન્ય ના કેસમાં ૧૯૭૦(૧૧) જુએલાર ૪૫૭;

vii) દિલબૂ(શ્રીમતી)(મૃતક) એલઆરએસ દ્વારા અને અન્ય વિરુદ્ધ ધનરાજી (શ્રીમતી)(મૃતક) અને અન્ય ના કેસમાં (૨૦૦૦)૭ સુપ્રીમ કોર્ટ કેસીસ ૭૦૨;

વીટ્રિપલ i) છોટનબેન વિરુદ્ધ કિરીટભાઈ જલકૃષ્ણભાઈ ઠક્કર ના કેસમાં ૨૦૧૮(૦) એઆઈજેઈએલ-એસસી ૬૨૦૬૧;

ix) ધુલાભાઈ વિરુદ્ધ મધ્યપ્રદેશ રાજ્ય ના કેસમાં ૧૯૬૮(૦) એઆઈજેઈએલ-એસસી ૭૯૮૦; અને

x) આ હાઈકોર્ટ દ્વારા ૦૮/૦૪/૨૦૧૯ ના રોજ નિર્ધારિત સિવિલ રિવિઝન એપિલકેશન નંબર ૪૦૫/૨૦૧૮.

૨૦. ઉપરોક્ત નિર્ણયોનો સંદર્ભ આપીને, એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે વર્તમાન રિવિઝન અરજીઓ કોઈ રાહત આપ્યા વિના ફગાવી દેવાને પાત્ર છે. અન્ય કોઈ રજૂઆતો કરવામાં આવી નથી.

૨૧. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી ડી. સી. દવેએ આ રજૂઆતોના જવાબમાં

રિજોઈન્ડરના ભાગ રૂપે રજૂઆતનું પુનરાવર્તન કર્યું છે અને તેને વિસ્તૃત કરી છે અને એવી દલીલ કરી છે કે દલીલ ઉભી કરવા છતાં, કાર્યવાહી જાળવવાપાત્ર છે કે નહીં તેની તપાસ કરવાની ફરજ કોર્ટની છે. તેમણે વધુમાં ભારપૂર્વક જણાવ્યું છે કે જો હાથ પરના કેસને લંબાણપૂર્વક જોવામાં આવે, તો તે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) તેમજ ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવાનો કેસ છે. એવી વધુ દલીલ કરવામાં આવી છે કે ટેનન્સી એક્ટ હેઠળ સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓના આધારે, દાવાની કાર્યવાહી બિલકુલ જાળવવાપાત્ર નથી. એવી વધુ દલીલ કરવામાં આવી છે કે મહેસૂલ કાર્યવાહીમાં સંપૂર્ણપણે નિષ્ફળ ગયા પછી, પરોક્ષ હેતુ સિદ્ધ કરવા માટે પ્રશ્નવાળી જમીનને મુકદ્દમાબાજીમાં ધકેલવાનો બીજો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે અને, તેથી, ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવા માટે છુપાવવું પણ એક સંબંધિત આધાર છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે આવી તપાસ માટે અને દાવા અરજીના અર્થપૂર્ણ વાંચન માટે, દાવા અરજી સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજોમાં પણ જોવું જોઈએ. જો હકીકતો જાહેર કરવામાં આવી ન હોય, તો તે અતાર્કિક છે કે આવા છુપાવવાની જાણ હોવા છતાં, કાર્યવાહી ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપવામાં આવે, પરંતુ આવા વર્તન માટે દોષિત વ્યક્તિઓના કહેવાથી આવી અતાર્કિકતાને વધુ આગળ વધારી શકાય નહીં. શ્રી દવેએ ફરીથી ભાર મૂક્યો છે કે આ માત્ર કાયદાની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગનું એક ઉત્તમ ઉદાહરણ નથી પરંતુ આવનારા વર્ષો સુધી પ્રશ્નવાળી જમીનને કોઈક રીતે મુકદ્દમાબાજીમાં ધકેલવા

માટે ઉત્પન્ન થયેલો પ્રોક્સી મુકદ્દમો છે. મૂળ વાદીઓ તરફથી આ પ્રયાસને વધુ પ્રોત્સાહન આપવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં અને તેથી, વિનંતી કરી છે કે યોગ્ય ખર્ચ સાથે, રિવિઝન અરજીઓને મંજૂરી આપીને આદેશને બાજુ પર રાખવામાં આવે.

૨૨. સર-રિજોઈન્ડરના ભાગ રૂપે, સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈકે રજૂઆત કરી છે કે પ્રતિવાદી નંબરો ૫ થી ૮ ને દૂર કરવામાં આવ્યા છે અને, તેથી, રિવિઝન અરજીઓ ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ નહીં. શ્રી નાઈકે રિવિઝન અરજીઓ ફગાવી દેવાની વિનંતી કરવા માટે તેમની રજૂઆતો પર નોંધપાત્ર રીતે આધાર રાખ્યો છે.

૨૩. સંબંધિત પક્ષોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા સિનિયર એડવોકેટ્સને વ્યાપકપણે સાંભળ્યા પછી, કોર્ટને જણાયું કે, ત્રણ મુખ્ય દલીલો વાજબી રીતે દબાણ કરવામાં આવી છે કે નહીં તે સુનિશ્ચિત કરવા માટે, રેકૉર્ડ પર પ્રવર્તતા કેટલાક સંજોગોની આ કોર્ટ દ્વારા અવગણના કરવી શક્ય નથી અને તેથી, તે નીચે તારવી કાઢવામાં આવ્યા છે.

૨૪. સૌ પ્રથમ, પૂરી પાડવામાં આવેલ પેપર બુક અને દાવા અરજીમાં સમાવિષ્ટ કથનો સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે વેચાણ ખત ૧૨/૧૩-૫-૧૯૮૨ ના રોજ કરવામાં આવ્યું છે. ઉક્ત વેચાણ વ્યવહાર સબ-રજિસ્ટ્રાર, કલોલની કચેરી

સમક્ષ નોંધાયેલ છે. તે આગળ દર્શાવે છે કે વેચાણની વિચારણા ચેક દ્વારા આપવામાં આવી છે. તેથી, વેચાણ દસ્તાવેજો બેંક વ્યવહાર દ્વારા થયા છે અને વેચાણ દસ્તાવેજો સબ-રજિસ્ટ્રારની કચેરીમાં અનુક્રમણિકામાં નોંધાયેલા છે. આ દસ્તાવેજો, ચારની સંખ્યામાં, જે વર્તમાન કાર્યવાહીનો વિષય છે તે કાર્યવાહીના પક્ષકારો દ્વારા સહી કરાયેલ પર્યાપ્ત સ્ટેમ્પ પરના દસ્તાવેજો છે અને તે ૧૯૮૨ માં સક્ષમ સત્તાધિકારી સમક્ષ નોંધાયેલા છે અને દસ્તાવેજમાં પહેલેથી જ ઉલ્લેખિત વિચારણા પાસ કરવા દ્વારા વેચાણ થયું છે. બીજું, આ વેચાણ વ્યવહાર સંબંધિત સમયે મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં પણ મ્યુટેટ કરવામાં આવ્યો છે અને તેને સંબંધિત યોગ્ય ફોર્મમાં મહેસૂલ નોંધો દાખલ કરવામાં આવી છે. આ દસ્તાવેજો જે દાવા અરજીનો જ ભાગ છે તે દર્શાવે છે કે વર્તમાન અરજદાર કંપની પ્રશ્નવાળી જમીનની નોંધાયેલ માલિક બની ગઈ છે. ત્રીજું, દાવા અરજી પરથી જ, એક સંકેત ઉભરી રહ્યો છે કે દાવો દાખલ કરતા પહેલા કેટલીક મહેસૂલ કાર્યવાહી ચાલી રહી છે. દાવા અરજીનો ફકરો ૩ પોતે જ કેટલીક પ્રક્રિયાની કલ્પના કરે છે જે હાથ ધરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ ચતુરાઈભર્યા કથનો કરીને અને અડધું સત્ય રજૂ કરીને, એવો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે કે જ્યારે મામલતદાર, જમીન ટ્રિબ્યુનલ, કલોલે ૦૭/૦૭/૨૦૦૮ ના રોજ આદેશ પસાર કર્યો, ત્યારે જ મૂળ વાદીઓને વેચાણ ખતની કામગીરીની હકીકત વિશે ખબર પડી. હવે આ કથનો એ હકીકત સૂચવે છે કે ટેનન્સી એક્ટ હેઠળની કાર્યવાહી ચાલી રહી હતી અને નોટિસ આપ્યા વિના, એક આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો છે અને એવી છાપ

ઊભી કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે કે આતાજી ચતુરજીને
 ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ ના રોજ કલમ ૩૨એફ હેઠળ ડીમ્ડ ખરીદનાર જાહેર કરવામાં
 આવ્યા હતા પરંતુ તે સમય સુધીમાં, બાઈ શકરબુનું ૦૯/૦૪/૧૯૭૫ ના રોજ
 અવસાન થયું હતું. હવે દાવા અરજીમાં આ માત્ર દાવાની સમજવા અને તપાસ
 કરવા માટે, નિર્વિવાદપણે બાઈ શકરબુના કાનૂની વારસદારો દ્વારા હાથ ધરવામાં
 આવેલી મહેસૂલ કાર્યવાહી સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે દાવા અરજી ભૌતિક હકીકત
 છુપાવવા અને વિવાદના મૂળને સ્પર્શતી હકીકતોના દબાણ પર આધારિત છે
 અને આ એ હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને છે કે નોંધાયેલા વેચાણ વ્યવહારના
 અનુસંધાનમાં કરવામાં આવેલી મહેસૂલ નોંધને મૃતક બાઈ શકરબુના કાનૂની
 વારસદારો દ્વારા લગભગ ૩૦ વર્ષ પછી પડકારવામાં આવી હોય તેવું લાગે છે
 અને સમગ્ર ઉક્ત મહેસૂલ કાર્યવાહી દરમિયાન, બાઈ શકરબુના કાનૂની
 વારસદારો હારી ગયા છે અને આ હકીકત દાવામાં વાદી દ્વારા સ્પષ્ટપણે
 છુપાવવામાં આવી છે. તેથી, દાવા અરજી અને કાર્યવાહીના કારણના અર્થપૂર્ણ
 વાંચન માટે પણ, જો આ મહેસૂલ કાર્યવાહીની નોંધ લેવામાં આવે, તો તે
 પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કરવાનો વાદી તરફથી એક સ્પષ્ટ પ્રયાસ જણાય છે, એટલું
 બધું કે સુનાવણી દરમિયાન, અપીલ તેમજ મહેસૂલ કાયદા હેઠળ હારી ગયેલી
 રિવિઝનલ કાર્યવાહી તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવે છે અને અરજદાર કંપનીની
 તરફેણમાં વેચાણની આ હકીકત કાનૂની વારસદારોના ધ્યાનમાં વર્ષ ૨૦૦૬
 પહેલા પણ સારી રીતે હતી જ્યારે અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી. આ

દાવાની ડેપ્યુટી કલેક્ટર (અપીલ) દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે અને બાઈ શકરબુના કાનૂની વારસદારો દ્વારા લગભગ ૩૧ વર્ષના સમયગાળા પછી નિર્વિવાદપણે દાખલ કરાયેલી ઉક્ત અપીલ ૨૦/૦૫/૨૦૦૮ ના રોજ ફગાવી દેવામાં આવી છે અને રિવિઝન અરજી પણ ૨૭/૦૮/૨૦૧૦ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. હવે તે રિવિઝન અરજીમાં પણ, રિવિઝનલ ઓથોરિટી દ્વારા સ્પષ્ટપણે તપાસ કરવામાં આવી હતી કારણ કે કોર્ટને પૂરી પાડવામાં આવેલી પેપર બુક પરથી જણાય છે કે બાઈ શકરબુને નોટિસ આપવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ ૧૯૭૬ માં, એક આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો જેમાં સ્પષ્ટપણે એ પણ અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે સમગ્ર કાર્યવાહી દરમિયાન, એક ગુલામકાદર ગુલામહુસૈને પ્રતિનિધિત્વ કર્યું છે અને બાઈ શકરબુ વતી હાજર રહ્યા છે અને આ રીતે, જો સંબંધિત સંજોગો, જે ભૌતિક છે, તેની નોંધ લેવામાં આવે, તો એવું લાગે છે કે કેટલાક વર્ષોના ગેરવાજબી સમયગાળા પછી દાખલ કરવામાં આવેલી મહેસૂલ કાર્યવાહીમાં હાર્યા પછી, ૧૯૮૨ માં થયેલા નોંધાયેલા વેચાણને પડકારવાના હેતુથી વર્ષ ૨૦૧૦ માં આ દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. તેથી, ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાના ઉપયોગ સાથે સંકળાયેલા મુદ્દાની તપાસ કરતી વખતે આ સંજોગોની અવગણના કરી શકાય નહીં. દાવા અરજીના અર્થપૂર્ણ વાંચનના હેતુ માટે, દાવા અરજી સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજો પરથી અને સુનાવણી દરમિયાન બહાર આવેલા અડધા-અધૂરા સત્ય પરથી, આ કોર્ટને એવું લાગે છે કે દાવાની કાર્યવાહી ખરેખર કથિત કાનૂની અધિકારોની ચળવળ કરવાને

બદલે કેટલીક અટકળો પર લક્ષ્યાંકિત છે. દાવામાં જે પ્રાર્થનાઓ કરવામાં આવી છે તે કરવામાં આવી છે જેને દાવાને સમય મર્યાદામાં લાવવા માટે ચતુરાઈભર્યા પ્લીડિંગનો એક ભાગ કહી શકાય અને આ રીતે, મૂળ વાદીઓના વર્તનને જોતા અરજદાર દ્વારા વ્યક્ત કરવામાં આવેલી ફરિયાદ ગંભીર વિચારણાને પાત્ર છે.

૨૫. રેકૉર્ડ પરથી આગળ એવું ઉભરી આવે છે કે શરૂઆતથી જ, વાદીઓ એ હકીકતથી વાકેફ છે કે પ્રશ્નવાળી જમીનની પૂર્વગામી એક કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ છે અને જમીન નિર્વિવાદપણે હાઉસિંગ હેતુ પાર પાડવાના હેતુથી ખરીદવામાં આવી છે કારણ કે સોસાયટીની સ્થાપના હાઉસિંગ સોસાયટી તરીકે કરવામાં આવી છે. તેથી, દાવા અરજી પરથી જ, એવું લાગે છે કે અરજદાર એક કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી છે અને આ રીતે, કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ના પ્રતિબંધની તપાસ થવી જોઈએ.

૨૬. બીજો સંજોગ જેને કોર્ટ દ્વારા અવગણવો શક્ય નથી તે એ છે કે લગભગ સમાન પરિસ્થિતિમાં, આ કોર્ટની કોઓર્ડિનેટ બેન્ચે અરજદાર કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી સામે દાખલ કરવામાં આવેલા દાવા પર વિચાર કર્યો છે અને તે સંદર્ભમાં ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળની અરજી પર વિચાર કરતી વખતે રિવિઝનલ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કર્યો છે. ઉક્ત રિવિઝન અરજી આતાજી ચતુરજી ઠાકોરની પુત્રી મંગુબેન ઠાકોર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા દાવાના

કહેવાથી વિચારણા માટે આવી હતી અને અહીં માત્ર એટલો જ તફાવત છે કે વર્તમાન દાવાઓ મૃતક આતાજીના પુત્રો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. જો વિષયવસ્તુ પર નજર કરવામાં આવે તો, કોર્ટે બનેલી ઘટનાઓના ક્રમનું વિશ્લેષણ કર્યું છે અને જાણવા મળ્યું છે કે વર્ષ ૨૦૧૩ માં બહેન દ્વારા દાખલ કરાયેલી દાવાની કાર્યવાહી, જે હારી ગઈ હતી, તે સમય મર્યાદાના સમયગાળાની બહાર હોવાનું જણાયું છે અને, તેથી, કોઓર્ડિનેટ બેન્ચે ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરીને દાવા અરજી નકારી કાઢવાનો નિર્ણય લીધો છે. અહીં એકમાત્ર તફાવત એ છે કે પુત્રોએ વર્ષ ૨૦૧૦ માં વર્તમાન દાવાઓ દાખલ કર્યા છે અને કદાચ કોઈ અનુકૂળ પરિણામ મેળવ્યું ન હોય. વર્તમાન વાદીની બહેન અને આતાજીની પુત્રીએ વર્ષ ૨૦૧૩ માં અલગથી દાવો દાખલ કર્યો છે અને તે સંદર્ભમાં, સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) ના મુદ્દાની તપાસ કોઓર્ડિનેટ બેન્ચ દ્વારા કરવામાં આવી છે અને બંને પક્ષોને લંબાણપૂર્વક સાંભળ્યા પછી ચોક્કસ આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો છે જે સિવિલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નંબર ૧૩૬/૨૦૧૮ ના પૃષ્ઠ ૪૮ પર રેકૉર્ડ પર પ્રતિબિંબિત થાય છે. તેથી, ઉપરોક્ત નિર્ણયવાદ તથ્યપૂર્ણ પૃષ્ઠભૂમિના પ્રકાશમાં જે સ્પષ્ટપણે રેકૉર્ડ પરથી ઉભરી રહી છે, જો બંને પક્ષોની દલીલનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે, તો તે એવી પરિસ્થિતિ તરફ દોરી જશે કે અરજદાર દ્વારા કેસ બનાવવામાં આવ્યો હોય તેવું લાગે છે. તે સંદર્ભમાં, જો ૨૦૧૦ માં દાવો લાવવામાં સમય મર્યાદા વિશે સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવેની પ્રથમ દલીલ સાથે

વ્યવહાર કરવાનો હોય, તો તેની સાથે આ રીતે વ્યવહાર થવો જોઈએ. નિર્વિવાદપણે, મે, ૧૯૮૨ માં ચાર નોંધાયેલા વેચાણ વ્યવહારો થયા છે. ઉક્ત નોંધાયેલા વેચાણ વ્યવહારો મહેસૂલ નોંધમાં પરિણમ્યા અને પ્રશ્નવાળો વ્યવહાર ચેક દ્વારા કાયદેસર વિચારણા પાસ કરવા સાથેનો છે. આ સંદર્ભમાં, તે સ્પષ્ટપણે ઉભરી આવે છે કે વર્તમાન અરજદાર નોંધાયેલા વેચાણ વ્યવહારના આધારે પ્રશ્નવાળી જમીનનો કાયદેસરનો માલિક બની ગયો છે અને દસ્તાવેજની નોંધણીને નોંધણીની તારીખથી ડીમ્ડ જ્ઞાન હોવાનું માનવામાં આવે છે અને અહીં એવો કેસ છે જેમાં નોંધણી માત્ર મે, ૧૯૮૨ માં જ કરવામાં આવી નથી પરંતુ તે માટે, મહેસૂલ નોંધ પણ મ્યુટેટ કરવામાં આવી હતી અને, તેથી, દાવો વિલંબ અને લેચીસ ના સિદ્ધાંતથી પીડાય છે.

૨૭. વધુમાં, એ સારી રીતે જાણતા હોવા છતાં કે આ વ્યવહાર ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ ના આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને કરવામાં આવ્યો હોય તેવું લાગે છે જેમાં મૃતક આતાજી ચતુરજીને ડીમ્ડ ખરીદનાર તરીકે ઠરાવવામાં આવ્યા હતા અને તે વિશે જાણકારી હોવા છતાં, લગભગ ૨૮ વર્ષના ગેરવાજબી સમયગાળા પછી, ઉક્ત આદેશને અસફળ રીતે પડકારવામાં આવ્યો હતો અને ૩૧/૧૨/૧૯૭૬ નો તે આદેશ રિવિઝન અરજી ફગાવી દેવાને કારણે અંતિમ બની ગયો છે અને વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ વતી હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ એ દર્શાવવામાં સક્ષમ નથી કે રિવિઝન અરજીના તબક્કા સુધી અંતિમ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કર્યા પછી આજદિન

સુધી કોઈ વધુ કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવી છે.

૨૮. આ એવા સંજોગો છે જે એ સિદ્ધાંતને સ્વીકારવામાં કોઈ વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતા નથી કે, સંજોગોના આ વિશિષ્ટ સમૂહમાં, સામાન્ય સિદ્ધાંત એ છે કે સમય મર્યાદા એ કાયદા અને હકીકતનો મિશ્ર પ્રશ્ન છે જે આ સહકારી મુકદ્દમાબાજીને યોગ્ય ઠેરવે છે જે ઉભી કરવામાં આવી છે અને આ રીતે, અરજદાર વતી સિનિયર એડવોકેટે આક્ષેપિત આદેશ પર હુમલો કરવામાં સમય મર્યાદાનો મુદ્દો સફળતાપૂર્વક સાબિત કર્યો છે. આની સામે, વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ વતી હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈક દ્વારા કરવામાં આવેલો પ્રયાસ સ્વીકારી શકાય તેમ નથી. તેનાથી વિપરીત, આવી મુકદ્દમાબાજીને વધુ આગળ વધારવા દેવી એ કાયદેસરની મશીનરીની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને મંજૂરી આપવાનું ઉદાહરણ હશે.

૨૯. રજૂઆતનું આગળનું અંગ ગુજરાત કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ થી સંબંધિત છે, જે દાવાની જાળવણીને સ્પર્શશે અને આવી રજૂઆતને ચકાસવા માટે, "સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા" શબ્દોને વર્તમાન અરજદાર સોસાયટીની હદ સુધી તેની વિશ્વસનીયતાના સંદર્ભમાં સમજવાના છે, જે પ્રતિબિંબિત કરશે કે વર્તમાન સોસાયટી એક કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી તરીકે નોંધાયેલી છે જે હાઉસિંગ આવાસ પૂરા પાડવાના ઉદ્દેશ્ય સાથે

સ્થાપિત થયેલ છે જેમ કે નામ દર્શાવે છે. તેથી, સોસાયટીની સ્થાપના તરીકે, મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય હાઉસિંગ માટે જમીન ખરીદવાનો છે, જે સોસાયટીના જ વ્યવસાય સમાન છે અને આ રીતે, અરજદાર હાઉસિંગ સોસાયટી હોવાને કારણે અને જમીન ખરીદવાના વ્યવહારને બાજુ પર રાખવાના હેતુથી દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હોવાથી, તે ચોક્કસપણે સોસાયટીના મુખ્ય ઉદ્દેશ્યને સ્પર્શશે. કારણ કે વેચાણ વ્યવહાર પર હુમલો કરવાની કાર્યવાહીનું કારણ સીધી રીતે અરજદાર સોસાયટીની જમીનની ખરીદી સાથે સંબંધિત છે, જે એક હાઉસિંગ સોસાયટી છે, 'ટચિંગ' શબ્દનો સામાન્ય અર્થ 'ચિંતા' દર્શાવે છે. તેથી, અરજદાર હાઉસિંગ સોસાયટી દ્વારા ખરીદેલી જમીનના ખૂબ જ વ્યવહારને પડકારવો એ સોસાયટીના મુખ્ય ઉદ્દેશ્યને લગતો છે અને આ રીતે પણ, કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ હેઠળ સમાવિષ્ટ વૈધાનિક જોગવાઈ ભજવવા માટે એક ભૂમિકા ધરાવે છે. કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી સામે દાવો દાખલ કરતા પહેલાની આ પૂર્વશરત અને પૂર્વજરૂરિયાતનું પાલન કરવામાં આવ્યું હોય તેવું જણાતું નથી. હાઉસિંગ સોસાયટીના સંદર્ભમાં કલમ ૧૬૭ ની જોગવાઈઓના સ્પષ્ટ વાંચનને ચોક્કસપણે વધુ વિસ્તૃત કરવાની જરૂર નથી કારણ કે દાવાનો સોસાયટીના મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય સાથે સીધો સંબંધ છે.

૩૦. આ દલીલનો સામનો કરવા માટે, વિરોધ કરતા વાદીઓ માટે હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ શ્રી નાઈક દ્વારા નિર્ણયો ટાંકવાનો અને તે દ્વારા કો-

ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ની અસરોને પાતળી કરવાનો પ્રયાસ ઓછો મહત્વનો જણાય છે કારણ કે નિર્ણયો વિવિધ સંદર્ભિત તથ્યલક્ષી ડેટા સાથે સંબંધિત છે. ઉક્ત નિર્ણયો સાથે હવે પછી યોગ્ય રીતે વ્યવહાર કરવામાં આવશે.

૩૧. જ્યાં સુધી કાર્યવાહીના કારણનો મુદ્દો છે જેને ઉભો કરવામાં આવ્યો છે, તેણે સિનિયર એડવોકેટ્સ વચ્ચે એવી ચર્ચા ઊભી કરી છે કે આવો મુદ્દો નીચેની અદાલત સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવ્યો નથી અને આ રીતે વર્તમાન કાર્યવાહીમાં અરજદારને ઉપલબ્ધ નથી. આ સંદર્ભમાં, જો ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ના મુખ્ય ઉદ્દેશ્યને ધ્યાનમાં લેવામાં આવે, તો મુકદ્દમા શરૂ કરીને પ્રક્રિયા અને દુર્ભાવનાના દુરુપયોગને રોકવા અને અયોગ્ય કાર્યવાહીથી લોકોનો સમય અને નાણાં બચાવવા ન થાય તે જોવા માટે કોર્ટને આ વિશેષ સત્તા સોંપવામાં આવી છે. દાવા અરજી નકારી કાઢવા સંબંધિત જોગવાઈનો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય આ પ્રકારની મુકદ્દમાબાજીને કાબૂમાં લેવાનો છે અને શ્રેણીબદ્ધ નિર્ણયો દ્વારા એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે મુકદ્દમાબાજીના મોડને ધ્યાનમાં લીધા વિના, આ પ્રકારની મુકદ્દમાબાજીની માન્યતા તપાસવાની કોર્ટની પોતાની ફરજ છે અને આ રીતે, પ્રતિવાદીઓ તરફથી હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા લેવામાં આવેલી આ હાઈપર-ટેકનિકલ દલીલ કે આવા મુદ્દાની તપાસ કોર્ટ દ્વારા કરી શકાતી નથી તે યોગ્યતા વિનાની જણાય છે અને આવી દલીલ સાથે વ્યવહાર ન કરવો એ

સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) ના મુખ્ય ઉદ્દેશ્યને જ હરાવી દેશે. તેથી, વાંધાને ધ્યાનમાં લીધા વિના, જો દાવા અરજીમાં નિર્ધારિત કાર્યવાહીના કારણની ભૌતિક હકીકતો છુપાવીને ચતુરાઈભર્યા પ્લીડિંગના ભાગરૂપે તપાસ કરવામાં આવે, તો એવો સ્પષ્ટ દાવો કરવામાં આવ્યો છે કે વાદીઓને વર્ષ ૨૦૧૦ માં જ ખબર પડી, ચોક્કસ કહીએ તો ૨૪/૦૨/૨૦૧૦ ના રોજ, પરંતુ ઉક્ત સ્પષ્ટ દાવો સંપૂર્ણપણે ગેરમાર્ગે દોરનાર જણાય છે કારણ કે તે ભૌતિક હકીકતો છુપાવવા પર આધારિત છે. વધુમાં, કાર્યવાહીનું કારણ આસપાસના સંજોગો પરથી સુનિશ્ચિત કરવાનું હોય છે અને જો ક્રમમાં ઉપરોક્ત સંજોગોની તપાસ કરવામાં આવે, તો દાવા અરજીના ફકરા નંબર ૪ માં ઉલ્લેખિત કાર્યવાહીનું કારણ સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે તે ચતુરાઈભર્યા પ્લીડિંગનો એક ભાગ છે અને દાવાને સમય મર્યાદાની અંદર લાવવા માટે બીજું કંઈ નથી. કોર્ટના સુવિચારિત અભિપ્રાયમાં આ પ્રકારના પ્રયાસને પ્રોત્સાહન આપવું જોઈએ નહીં, ખાસ કરીને સંજોગોના આ વિશિષ્ટ સમૂહને ધ્યાનમાં રાખીને. જો આ તમામ મુદ્દાઓની વિશ્લેષણાત્મક રીતે તપાસ કરવામાં આવે, તો તે એવી પરિસ્થિતિ તરફ દોરી જશે કે જે આક્ષેપિત આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો છે તે સંપૂર્ણપણે સંક્ષિપ્ત છે, માત્ર કાયદામાં નિહિત અધિકારક્ષેત્રના ઉપયોગથી બચવા માટેના સામાન્ય સિદ્ધાંત પર આધારિત છે અને મન ન લગાવ્યાનું સ્પષ્ટ પ્રતિબિંબ પાડે છે. ઉપરોક્ત સંજોગો, જે દાવા અરજીના કથનો અને તેની સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજોથી ઘેરાયેલા રેકૉર્ડ પર સ્પષ્ટ છે, એવી સ્થિતિ ઊભી કરવાની જરૂર

નથી જ્યાં લંબાણપૂર્વક પુરાવા તરફ દોરી જવું પડે. એવું બની શકે કે સમય મર્યાદા એ કાયદા અને હકીકતનો મિશ્ર પ્રશ્ન છે પરંતુ ઉપરોક્ત નિર્વિવાદ તથ્યોના આધારે, જે રેકૉર્ડ પર પ્રતિબિંબિત થાય છે, હકીકતની વિશિષ્ટ પૃષ્ઠભૂમિમાં આ સામાન્ય સિદ્ધાંતને પચાવવો શક્ય નથી, ફક્ત સહકારી મુકદ્દમાબાજી સાથે આગળ વધવા દેવા માટે જે મહેસૂલ કાર્યવાહીમાંથી હાર્યા પછી પેદા થઈ છે. તેથી, કોર્ટનો એવો અભિપ્રાય છે કે રિવિઝન અરજીમાં આક્ષેપિત આદેશ સંક્ષિપ્ત છે, રેકૉર્ડ પર પ્રતિબિંબિત સામગ્રીની અજ્ઞાનતા પર આધારિત છે અને મન ન લગાવવા પર પણ આધારિત છે. અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી ફગાવી દેવાના નિષ્કર્ષને યોગ્ય ઠેરવવા માટે કોઈ માન્ય અને અસરકારક કારણો પ્રતિબિંબિત થતા નથી અને આ રીતે, સમગ્ર રીતે ઉપરોક્ત સંજોગોનું સંયુક્ત વાંચન એવી પરિસ્થિતિ તરફ દોરી જશે જ્યાં કોર્ટ માટે અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી નકારી કાઢવાના આદેશને પચાવવો શક્ય નથી. તદનુસાર, આક્ષેપિત આદેશ બાજુ પર રાખવાને પાત્ર છે.

૩૨. ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિમાં, જો સંબંધિત પક્ષો દ્વારા ટાંકવામાં આવેલા નિર્ણયોનું વિશ્લેષણ કરવામાં આવે, તો તે નીચેની પરિસ્થિતિ તરફ દોરી જશે જેને અંતિમ નિષ્કર્ષ પર પહોંચતી વખતે થોડું ધ્યાન આપવાની પણ જરૂર છે.

૩૩. અરજદાર માટે હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા ટાંકવામાં આવેલો

પ્રથમ ચુકાદો દાવા અરજીના અર્થપૂર્ણ વાંચનના મુદ્દા પર છે. ટી. અરિવંદનમ વિરુદ્ધ ટી. વી. સત્યપાલ અને અન્યના કેસમાં એઆઈઆર ૧૯૭૭ સુપ્રીમ કોર્ટ ૨૪૨૧(૧) માં નોંધાયેલા નિર્ણયમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્પષ્ટપણે ધ્યાન દોર્યું છે કે જો દાવા અરજીના અર્થપૂર્ણ વાંચનના આધારે એવું જણાય કે દાવા અરજી સ્પષ્ટપણે હેરાન કરનારી અને યોગ્યતા-રહિત છે, દાવો કરવાનો સ્પષ્ટ અધિકાર જાહેર ન કરવાના અર્થમાં, તો સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ને થોડી કાળજી સાથે લાગુ કરવા પાત્ર છે. ઉક્ત નિર્ણયના ફક્ત નંબર ૫ માં સમાવિષ્ટ સંબંધિત અવલોકનો નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૫. અમે અરજદારને વારંવાર અને પસ્તાવા વિના કોર્ટની પ્રક્રિયાનો ઘોર દુરુપયોગ કરવા બદલ વખોડી કાઢવામાં જરા પણ ખચકાટ અનુભવતા નથી. હાઈકોર્ટના ચુકાદામાં જોવા મળતી હકીકતોના નિવેદન પરથી, તે સંપૂર્ણપણે સ્પષ્ટ છે કે ફર્સ્ટ મુન્સિફ કોર્ટ બેંગ્લોર સમક્ષ હવે પેનિંગ દાવો દાવા અરજીઓ સ્વીકારવામાં કાયદાની દયાનો ઘોર દુરુપયોગ છે. લર્નડ મુન્સિફને યાદ રાખવું જોઈએ કે જો દાવા અરજીના અર્થપૂર્ણ - ઔપચારિક નહીં - વાંચન પર તે સ્પષ્ટપણે હેરાન કરનાર અને યોગ્યતા વિનાનું હોય, દાવો કરવાનો સ્પષ્ટ અધિકાર જાહેર ન કરવાના અર્થમાં, તો તેણે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ તેની સત્તાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ અને એ જોવાની કાળજી લેવી જોઈએ કે તેમાં દર્શાવેલ

આધાર પૂર્ણ થાય છે. અને, જો સ્પષ્ટ ડ્રાફ્ટિંગે કાર્યવાહીના કારણનો ભ્રમ ઊભો કર્યો હોય, તો સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૧૦ હેઠળ પક્ષકારની ઝીણવટભરી તપાસ કરીને પ્રથમ સુનાવણી વખતે જ તેને કળીમાં જ કાપી નાખો. એક સક્રિય ન્યાયાધીશ એ બેજવાબદાર કાનૂની દાવાઓનો જવાબ છે. ટ્રાયલ કોર્ટો પ્રથમ સુનાવણી વખતે પક્ષકારની તપાસ કરવાનો આગ્રહ રાખશે જેથી બોગસ મુકદ્દમાબાજીને શરૂઆતના તબક્કે જ ફગાવી શકાય. પીનલ કોડ પણ આવા માણસોને મળવા માટે પૂરતો સંસાધનયુક્ત છે, (પ્રકરણ ૧૧) અને તેમની સામે તેનો ઉપયોગ થવો જોઈએ. આ કિસ્સામાં, લર્નડ જજને તેના ખર્ચે સમજાયું કે જ્યોર્જ બર્નાર્ડ શોએ મહાત્મા ગાંધીની હત્યા પર શું ટિપ્પણી કરી હતી. "ખૂબ સારા હોવું જોખમી છે."

માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ઉપરોક્ત અવલોકનના આધારે, જો ઉપર વિશ્લેષણ કરવામાં આવેલી હકીકતો પર નજર કરવામાં આવે, તો તે સ્પષ્ટપણે દર્શાવશે કે વર્ષ ૨૦૧૦ માં શરૂ કરાયેલી દાવાની કાર્યવાહી તુરં મુકદ્દમાબાજી સિવાય બીજું કંઈ નથી જેને કોર્ટ દ્વારા અવગણી શકાય નહીં.

૩૪. અરજદાર માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલ અન્ય એક નિર્ણય ભગીરથ પ્રસાદ સિંહ વિરુદ્ધ રામ નારાયણ રાય અને અન્યના કેસમાં એઆઈઆર ૨૦૧૦ પટના ૧૮૯ માં નોંધાયેલ છે જે અનિવાર્યપણે ભૌતિક

હકીકત છુપાવવા અને ચતુરાઈભરી બાદબાકી પર આધારિત મુકદ્દમાબાજી વિશેની પરિસ્થિતિ સાથે વ્યવહાર કરે છે અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના કેટલાક નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યા પછી, પટના હાઈકોર્ટ દ્વારા જે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યું છે તે એ છે કે, જો દાવા અરજીમાં વાસ્તવિક કાર્યવાહીનું કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું ન હોય અને ભૌતિક હકીકત છુપાવવાના આધારે કોઈ ભ્રમ ઉભો કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હોય, તો તેને મંજૂરી આપી શકાય નહીં. ફક્ત નંબરો ૧૨ અને ૧૩ માં સમાવિષ્ટ સંબંધિત અવલોકનો નીચે મુજબ ટાંકવા પાત્ર છે:

"૧૨. ટી. અરિવંદનમ વિરુદ્ધ ટી. વી. સત્યપાલ (ઉપર દર્શાવેલ) તેમજ i. ટી. સી. લિમિટેડ વિરુદ્ધ ડેબટ્સ રિકવરી એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ (ઉપર દર્શાવેલ) માં અપાયેલા એપેલ્સ કોર્ટના ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી એ ઉભરી આવશે કે કોર્ટની પ્રક્રિયાના ઘોર દુરુપયોગને વખોડી કાઢવામાં આવશે. વધુમાં, સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ ના હેતુઓ માટે દાવા અરજીનું વાંચન અર્થપૂર્ણ વાંચન હશે અને માત્ર તેનું ઔપચારિક વાંચન નહીં હોય. જો દાવા અરજીમાં વાસ્તવિક કાર્યવાહીનું કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું ન હોય અને તેને બદલે સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ ના અવકાશમાંથી બહાર નીકળવાના હેતુથી કંઈક ભ્રામક દર્શાવવામાં આવ્યું હોય, તો આવા ચતુરાઈભર્યા ડ્રાફ્ટિંગ અને

ભૌતિક હકીકતોને છુપાવવાની કાયદામાં મંજૂરી નથી અને તેથી આવી કાર્યવાહીને કળીમાં જ કાપી નાખવી જોઈએ. આ કોર્ટના લર્નડ સિંગલ જજ દ્વારા વિકાસ સિંહ વિરુદ્ધ શ્રી કૃષ્ણ પ્રસાદ સિંહ (સી.આર. નંબર ૧૦૪૪/૨૦૦૬) માં ૨૭/૦૮/૨૦૦૭ ના રોજ નિકાલ કરવામાં આવતા સમાન મત લેવામાં આવ્યો છે.

૧૩. વર્તમાન કિસ્સામાં એવું ઠરાવવું પડશે કે સિવિલ રિવિઝન નંબર ૧૬/૨૦૦૬ માં ૨૦/૧૧/૨૦૦૬ ના આદેશને પડકારવા અંગેની હકીકત જણાવવાનું ચતુરાઈપૂર્વક ટાળીને વાદીઓ દ્વારા ભૌતિક હકીકત છુપાવવાને ધ્યાનમાં રાખીને, જેને ૦૧/૦૫/૨૦૦૮ ના કારણસર આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી છે, તે જ આદેશને છેતરપિંડીના આધારે પડકારતો અનુગામી દાવો બિલકુલ જાળવવાપાત્ર નથી અને દાવા અરજી આ આધાર પર નકારી કાઢવાને પાત્ર હતી. નીચલી અદાલતે એવું ઠરાવીને ગંભીર ભૂલ કરી છે કે દાવો રેસ જુડિકાટા દ્વારા બાધિત નથી અને, આમ, દાવા અરજીને નકારી કાઢવાની જરૂર નથી તેના બદલે મુદ્દાઓ ઘડ્યા પછી દાવાની સુનાવણી કરવાની છે. ઉપરોક્ત કારણોસર, મારા મતે, દાવો ચાલુ રાખવો એ કોર્ટની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ સમાન ગણાશે."

૩૫. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ૧૩/૦૩/૨૦૧૯ ના રોજ સિવિલ અપીલ નંબર ૨૯૬૦/૨૦૧૯ માં આપેલા તાજેતરના નિર્ણયમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે તેના કેટલાક નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યા પછી સ્પષ્ટપણે અભિપ્રાય આપ્યો છે કે જો દાવા અરજી સમય મર્યાદાના કાયદા દ્વારા બાધિત જણાતી હોય, તો સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ સત્તાનો આશરો લઈને તેને નકારી શકાય છે. ઉક્ત કેસની હકીકતો સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું છે કે દાવા અરજીના કથનો અને તેમાં જણાવેલ હકીકતોનો સમૂહ દાવાને સમય મર્યાદાના સમયગાળાની અંદર લાવવા માટે વાદી દ્વારા ચતુરાઈભર્યા ડ્રાફ્ટિંગને પ્રતિબિંબિત કરે છે, જે અન્યથા સમય મર્યાદા બહાર છે. જો ઉપરોક્ત દરખાસ્તને હાથ પર ઉપલબ્ધ હકીકતોના આધારે જોવામાં આવે, તો અહીં પણ, તેની સ્પષ્ટ સુસંગતતા છે જેને કોર્ટ દ્વારા અજાણ કરી શકાય નહીં.

૩૬. જ્યાં સુધી કાર્યવાહીના કારણના ભાગનો સંબંધ છે, મૂળ વાદીઓ વતી હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટે દિલબૂ(શ્રીમતી)(મૃતક) એલઆરએસ દ્વારા અને અન્ય વિરુદ્ધ ધનરાજી (શ્રીમતી)(મૃતક) અને અન્ય ના કેસમાં (૨૦૦૦)૭ સુપ્રીમ કોર્ટ કેસીસ ૭૦૨ માં નોંધાયેલા નિર્ણય પર સંક્ષિપ્તમાં આધાર રાખ્યો છે જેમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સમય મર્યાદાના કાયદાનું વિશ્લેષણ કર્યું છે અને પછી અભિપ્રાય આપ્યો છે, જે અવલોકનો ફક્ત નંબર

૨૦ માં સમાવિષ્ટ છે કારણ કે તે સુસંગત છે, તે આંશિક રીતે નીચે ફરીથી રજૂ કરવામાં આવ્યા છે:

"૨૦. જે પક્ષકાર દાવો દાખલ કરે છે તેણે હંમેશાં એ દર્શાવવાનું હોય છે કે દાવો સમયની અંદર છે. આમ એવા કિસ્સાઓમાં જ્યાં દાવો ૧૨ વર્ષના સમયગાળા પછી દાખલ કરવામાં આવે છે, વાદીએ દાવો કરવો પડશે અને પછી સાબિત કરવું પડશે કે દાવો તેના/તેણીના જ્ઞાનના ૧૨ વર્ષની અંદર છે. કોઈપણ કથન અથવા પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, એ દર્શાવવા માટે કે દાવો સમયની અંદર છે, તે વાદી છે જે નિષ્ફળ જશે. જ્યારે પણ કોઈ દસ્તાવેજ નોંધાયેલ હોય છે ત્યારે નોંધણીની તારીખ ડીમ્ડ જ્ઞાનની તારીખ બની જાય છે. અન્ય કિસ્સાઓમાં જ્યાં યોગ્ય ખંતથી કોઈ હકીકત શોધી શકાય છે ત્યાં વાદીને ડીમ્ડ જ્ઞાન આભારી ગણવામાં આવશે કારણ કે પક્ષકારને માત્ર એવો દાવો કરીને સમય મર્યાદાનો સમયગાળો વધારવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં કે તેને કોઈ જ્ઞાન નહોતું."

૩૭. કોર્ટ આ તબક્કે બ્રિજેશ કુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય અને અન્ય ના કેસમાં એઆઈઆર ૨૦૧૪ સુપ્રીમ કોર્ટ ૧૬૧૨ માં નોંધાયેલા માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયોમાંના એકને ઉમેરશે જેમાં, સમય મર્યાદાના

નિર્ધારણના ઉદ્દેશ્ય પર ફરીથી ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે અને કોર્ટ આ તબક્કે આ નિર્ણયના ફક્ત નંબરો ૮, ૯, ૧૨ અને ૧૪ માં ઉલ્લેખિત કેટલાક અવલોકનો પર વિચાર કરવા માંગશે. અલબત્ત, ઉક્ત નિર્ણય વિલંબની માફી મેળવવા માટે પૂરતા કારણથી સંબંધિત હતો, પરંતુ તેમાં ઉલ્લેખિત સમય મર્યાદાના કાયદાના મહત્વ પરના કેટલાક અવલોકનો સુસંગત છે અને તેથી, નીચે ફરીથી રજૂ કરવામાં આવ્યા છે:

"૮. પ્રિવી કાઉન્સિલે જનરલ ફાયર એન્ડ લાઈફ એસ્યોરન્સ કોર્પોરેશન લિમિટેડ વિરુદ્ધ જનમાહોમદ અબ્દુલ રહીમ, એઆઈઆર ૧૯૪૧ PC ૬ માં, ટાગોર લો લેક્ચર્સ ૧૯૩૨ માં શ્રી મિત્રાના લખાણો પર આધાર રાખ્યો હતો જેમાં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે "સમય મર્યાદા અને પ્રિસ્ક્રિપ્શનનો કાયદો કોઈ ચોક્કસ કિસ્સામાં કઠોર અને અન્યાયી રીતે કાર્ય કરતો હોવાનું જણાઈ શકે છે, પરંતુ જો કાયદો સમય મર્યાદા પૂરી પાડે છે, તો તે કોઈ ચોક્કસ પક્ષકારને મુશ્કેલી પડે તો પણ તેને લાગુ કરવામાં આવવો જોઈએ કારણ કે ન્યાયાધીશ, લાગુ પડતા આધારો પર, કાયદા દ્વારા મંજૂર કરાયેલ સમય વધારી શકતા નથી, તેની કામગીરી મુલતવી રાખી શકતા નથી અથવા કાયદા દ્વારા માન્ય ન હોય તેવા અપવાદો રજૂ કરી શકતા નથી."

૯. પી. કે. રામચંદ્રન વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય અને અન્ય, એઆઈઆર

૧૯૯૮ SC ૨૨૭૬ માં, એપેક્સ કોર્ટે ૫૬૫ દિવસના વિલંબની માફીના કેસની વિચારણા કરતી વખતે, જેમાં વિલંબની માફી માટે કોઈ સમજૂતી, વાજબી અથવા સંતોષકારક સમજૂતી આપવામાં આવી ન હતી, નીચે મુજબ ઠરાવ્યું:—

"સમય મર્યાદાનો કાયદો કોઈ ચોક્કસ પક્ષકારને કઠોર રીતે અસર કરી શકે છે પરંતુ જ્યારે કાનૂન આવું નિર્ધારિત કરે છે ત્યારે તેને તેની સંપૂર્ણ કડકાઈથી લાગુ કરવો પડે છે અને સમાનતાના આધારે સમય મર્યાદાનો સમયગાળો વધારવાની સત્તા કોર્ટ પાસે નથી."

XXXX XXXX XXXX XXXX

૧૨. તે કાયદાનો સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત પણ છે કે જો કોઈ વ્યક્તિએ કાર્યવાહીનું કારણ ઉભું થયા પછી તરત જ અથવા તાત્કાલિક કોર્ટનો સંપર્ક કરીને રાહત લીધી હોય, તો અન્ય વ્યક્તિઓ વિલંબિત તબક્કે કોર્ટનો સંપર્ક કરીને તેનો લાભ લઈ શકે નહીં કારણ કે તેમને કોઈ ખંતીલી વ્યક્તિના કહેવાથી પસાર થયેલા આદેશનો વેગ (impetus) લેવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં.

XXXX XXXX XXXX XXXX

૧૪. આ જ મત આ કોર્ટ દ્વારા જગદીશ લાલ અને અન્ય વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય અને અન્ય, એઆઈઆર ૧૯૯૭ SC ૨૩૬૬ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરીને પુનરાવર્તિત કરવામાં આવ્યો છે:—

"એ જણાવવું પૂરતું છે કે અપીલકર્તાઓ લાંબા સમય સુધી તેમના અધિકારો પર ઊંઘતા રહ્યા અને જ્યારે તેમને વીર પાલ ચૌહાણ અને અજીત સિંહના રેશિયો માંથી વેગ મળ્યો ત્યારે જાગવાનું પસંદ કર્યું? તેથી વિવિધ કેડરમાં તેમના દ્વારા ધરાવાતી સિનિયોરિટીને ફરીથી કરવાના અપીલકર્તાઓના ભયાવહ પ્રયાસો.... આ વિલંબિત તબક્કે ન્યાયિક સમીક્ષાને આધીન નથી. તેથી, હાઈકોર્ટે વિલંબના આધારે પણ રિટ પિટિશનને યોગ્ય રીતે ફગાવી દીધી છે.""

૩૮. હજુ એક બીજો નિર્ણય, જે સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવે દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો છે તે આ કોર્ટની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા ૨૯/૧૨/૨૦૧૬ ના રોજ લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નંબર ૭૭૬/૨૦૧૩ માં આપવામાં આવ્યો છે જેમાં ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળની સત્તાના મહત્વ પર ફરીથી ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે અને ડિવિઝન બેંચે સ્પષ્ટપણે અવલોકન કર્યું છે કે જો ટ્રાયલ અમુક હદ સુધી પૂરી થઈ ગઈ હોય તો પણ, ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકાય છે. ફરરા ૨૩.૧ અને ૨૩.૨ માં સમાવિષ્ટ સંબંધિત અવલોકનો નીચે ફરીથી રજૂ કરવામાં આવ્યા છે:

"૨૩.૧. હવે, જ્યાં સુધી પ્રતિવાદીઓ દ્વારા અપીલ ફોમ ઓર્ડર નંબર ૪૨૧/૨૦૦૨ નો નિકાલ કરતી વખતે લર્નડ સિંગલ જજ

દ્વારા અપાયેલી સ્વતંત્રતાનો લાભ ન લેવા અને સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે કોઈ અરજી સબમિટ ન કરવા સંબંધિત છે, જેમ કે અહીં ઉપર અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે, તેવી જ રીતે, સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવાની ફરજ લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટ પર લાદવામાં આવી છે અને જો એવું જણાય કે કેસ ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ની કોઈપણ જોગવાઈમાં આવે છે, તો દાવા અરજી નકારી કાઢવી જરૂરી છે. તેથી, માત્ર એટલા માટે કે પ્રતિવાદીઓએ ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે કોઈ અરજી સબમિટ કરી નથી, એવું કહી શકાય નહીં કે લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટ દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકતી નથી, જો સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે કેસ બને છે. આપેલા કિસ્સામાં, એવું બની શકે કે પ્રતિવાદીઓ કોઈપણ કારણસર દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે કોઈ અરજી સબમિટ ન કરે. જોકે જો દાવા અરજીના સાદા વાંચન પર, કોર્ટને જણાય કે કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરવામાં આવ્યું નથી અને/અથવા દાવો કોઈપણ કાયદા દ્વારા બાધિત છે, તો કોર્ટ સુઓ મોટુ સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકે છે અને દાવા અરજી નકારી શકે છે. આવા

સંજોગોમાં, લર્નડ સિંગલ જજ ઉપરોક્ત આધાર પર સર્ટીઓરારીની રિટ / પ્રતિબંધની રિટ જારી કરવામાં ન્યાયી નથી.

૨૩.૨. હવે, જ્યાં સુધી લર્નડ સિંગલ જજ દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનોનો સંબંધ છે કે લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટે સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવા માટે વિલંબિત તબક્કે કારણ દર્શાવો નોટિસ જારી કરી છે, એ નોંધવું જરૂરી છે કે હજુ ૩૦૦ થી વધુ સાક્ષીઓની તપાસ કરવાની બાકી છે અને જે સમયે લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટે કારણ દર્શાવો નોટિસ જારી કરી ત્યારે માત્ર ૩૬ સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેથી, નોંધપાત્ર ટ્રાયલ હજુ થવાની બાકી છે. અહીં ઉપર અવલોકન કર્યા મુજબ અને અહીં ઉપર જણાવેલ શ્રેણીબદ્ધ નિર્ણયોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઠરાવ્યા મુજબ, સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ દાવા અરજી કોઈપણ તબક્કે નકારી શકાય છે, પરંતુ ટ્રાયલ પૂર્ણ થાય તે પહેલાં. જોકે તે કેસના તથ્યો અને સંજોગો પર આધાર રાખે છે કે દાવા અરજી કયા તબક્કે નકારી શકાય છે. કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં, જ્યારે સંખ્યાબંધ સાક્ષીઓની તપાસ કરવાની બાકી છે અને જે તારીખે લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટે નોટિસ જારી કરી તે તારીખે માત્ર ૩૬ સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી છે, ત્યારે એવું કહી શકાય નહીં કે લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટે

સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે સુઓ મોટુ નોટિસ જારી કરવામાં તેના અધિકારક્ષેત્રની મર્યાદા વટાવી દીધી છે. એ સાચું છે કે સામાન્ય રીતે જ્યારે સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવાની હોય છે, ત્યારે આવી સત્તાનો ઉપયોગ વહેલી તકે અને સામાન્ય રીતે મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવે તે પહેલાં થવો જોઈએ. જોકે, યોગ્ય કિસ્સામાં, કોર્ટ ત્યારબાદ પણ સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાવા અરજી નકારી શકે છે, જોકે તે કેસના તથ્યો અને સંજોગો પર આધાર રાખે છે. તેથી, ઉપરોક્ત આધાર પર પણ, લર્નડ સિંગલ જજ લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટને પ્રદર્શન ૧ નીચે કોઈ આદેશ પસાર કરતા અટકાવતી પ્રતિબંધની રિટ / સર્ટીઓરારીની રિટ જારી કરવામાં ન્યાયી નથી.

૨૩.૨. (બીજો) હવે, જ્યાં સુધી લર્નડ સિંગલ જજ દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનોનો સંબંધ છે કે જો લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટને પ્રદર્શન ૧ નીચે આદેશ પસાર કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવે, તો તે સમાજમાં ખોટો સંકેત આપશે, વધુ ખાસ કરીને, જ્યારે વિવાદ સીધો કોઈ ચોક્કસ ધર્મ સાથે સંબંધિત છે, તો ઉપરોક્ત આધાર પર સર્ટીઓરારીની રિટ / પ્રતિબંધની રિટ જારી કરી શકાય

નહીં. અહીં ઉપર અવલોકન કર્યા મુજબ, ટ્રાયલ કોર્ટ સામે પ્રતિબંધની રિટ/ સર્ટીઓરારીની રિટ માત્ર અસાધારણ કિસ્સામાં જ જારી કરી શકાય છે, વધુ ખાસ કરીને, જ્યારે લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટ પાસે સંપૂર્ણપણે અધિકારક્ષેત્રનો અભાવ હોય અને / અથવા તે અધિકારક્ષેત્ર વિના કાર્ય કરી રહી હોય જે તેમાં નિહિત નથી. તેથી, ઉપરોક્ત આધાર પર, લર્નડ સિંગલ જજ લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટને પ્રદર્શન ૧ નીચે કોઈ આદેશ પસાર કરતા અટકાવતી સર્ટીઓરારીની રિટ/પ્રતિબંધની રિટ જારી કરવામાં ન્યાયી નથી, જે અન્યથા તેમાં નિહિત છે જેમ કે અહીં ઉપર અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે."

આ ચુકાદો વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલનો જવાબ હશે કે કોર્ટ સમક્ષ કાર્યવાહીના કારણના મુદ્દાની દલીલ કરવામાં આવી નથી અને તેથી, રિવિઝનમાં તે લઈ શકાય નહીં. ઉપરોક્ત નિર્ણયમાં, ડિવિઝન બેંચે સ્પષ્ટપણે પ્રતિપાદિત કર્યું છે કે સુઓ મોટુ પણ, કોર્ટ કાર્યવાહીની માન્યતા તપાસી શકે છે.

૩૯. કાર્યવાહીના કારણના મુદ્દા પર હજી એક બીજો નિર્ણય કે જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે આ કોર્ટની કોઓર્ડિનેટ બેંચ દ્વારા કુઓક ઓઈલ્સ એન્ડ ગ્રેન્સ પીટીઈ લિમિટેડ વિરુદ્ધ ટાવર ઈન્ટરનેશનલ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ ના કેસમાં ૨૦૦૪(૦) જીએલએચઈએલ-એચસી ૨૦૬૬૪૯ માં નોંધાયેલ છે અને ફક્ત

નંબર ૧૪ માં સમાવિષ્ટ સંબંધિત અવલોકનો નીચે ફરીથી રજૂ કરવામાં આવ્યા છે:

"૧૪. મેં સંબંધિત પક્ષકારો તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા છે અને મેં દાવા અરજી, તેની સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજો અને મારી સમક્ષ આધાર રાખેલા સત્તાવાળાઓનો અભ્યાસ કર્યો છે. મારી સમક્ષ કરવામાં આવેલી રજૂઆતો પર મારા ચિંતનશીલ વિચારો આપ્યા પછી, મારો એવો મત છે કે વર્તમાન અરજી મંજૂર કરવાને પાત્ર છે કારણ કે દાવા અરજી વર્તમાન અરજદાર સામે કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર કરતી નથી. માત્ર એટલા માટે કે પ્રતિવાદી નંબર ૩ એ વર્તમાન અરજદાર સાથે મૂળ પ્રતિવાદી નંબર ૧ ના જહાજ દ્વારા કાર્ગો મોકલવાની સમજૂતી કરી હતી જે વર્તમાન અરજદાર દ્વારા ભાડે લેવામાં આવ્યું છે, મૂળ વાદીને વર્તમાન અરજદાર સામે કોઈ દાવો ઉઠાવવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં. અરજદાર અને મૂળ વાદી વચ્ચે કરારની કોઈ પૂર્વવર્તીતા નથી. મૂળ વાદી દ્વારા મૂળ પ્રતિવાદી નંબર ૩ પાસેથી માલ ખરીદવામાં આવ્યો હતો અને તેમની વચ્ચે જ કરાર કરવામાં આવ્યા હતા. જો વાદીને કરાર કરેલા જથ્થા કરતાં જ્જ એમટીએસ ઓછો જથ્થો મળ્યો હોય, તો તે કિસ્સામાં, વાદી પાસે પ્રતિવાદી નંબર ૩ સામે કાર્યવાહી કરવાનું કોઈ કારણ હોઈ શકે છે અને કેટલીક તકનીકી

મુશ્કેલીઓને કારણે પણ, મૂળ પ્રતિવાદી નંબર ૧ જહાજ સંપૂર્ણ કાર્ગો ડિસ્ચાર્જ કરી શક્યું ન હતું જેના પરિણામે મૂળ વાદીને થોડું નુકસાન થયું હોઈ શકે છે, તે કિસ્સામાં પણ, મૂળ વાદી પાસે મૂળ પ્રતિવાદી નંબર ૧ જહાજ સામે કાર્યવાહી કરવાનું કારણ હોઈ શકે છે. પરંતુ આ હકીકતો પોતાનામાં વર્તમાન અરજદાર સામે કોઈ કારણ સ્થાપિત કરતી નથી અને વાસ્તવમાં, દાવા અરજીમાં ક્યાંય પણ એવું જણાવવામાં આવ્યું નથી કે વર્તમાન અરજદાર સામે દાવો કેવી રીતે બને છે. કોર્ટનો, તેથી, એવો મત છે કે આ એક યોગ્ય કેસ છે જ્યાં કોર્ટે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ હેઠળ તેની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ અને જ્યાં સુધી વર્તમાન અરજદારનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી દાવા અરજી નકારી કાઢવી જોઈએ. મારી સમક્ષ ટાંકવામાં આવેલા સત્તાવાળાઓ પણ આ મત લેવાના હેતુ માટે સંબંધિત છે કારણ કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે વારંવાર સ્પષ્ટ કર્યું છે કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાઓ આપવાનો ઉદ્દેશ્ય એ સુનિશ્ચિત કરવાનો છે કે મુકદ્દમાબાજી જે અર્થહીન છે અને નિષ્ફળ સાબિત થવા માટે બંધાયેલી છે તેને કોર્ટનો સમય બગાડવાની મંજૂરી ન આપવી જોઈએ અને સંબંધિત મુકદ્દમાબાજીને મુકદ્દમાના મનોવૈજ્ઞાનિક બોજમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે જેથી તેઓ તેમના સામાન્ય

વ્યવસાયોને અનુસરવા અને તેમની ફરજો બજાવવા માટે સ્વતંત્ર રહી શકે. ચોક્કસ આ જ કારણસર, જ્યાં સુધી અરજદારનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી કોર્ટે દાવા અરજી નકારી કાઢી છે."

૪૦. ઉપરોક્ત નિર્ણયો સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાની અસર અને મહત્વને અર્થપૂર્ણ રીતે નિર્ધારિત કરે છે. આ નિર્ણયો ઉપરાંત, સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવે દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલો હજુ એક બીજો નિર્ણય આ કોર્ટની અન્ય કોઓર્ડિનેટ બેંચ દ્વારા આપવામાં આવ્યો છે, જે સ્ટર્લિંગ સેન્ટર પ્રેમાઈસીસ ઓનર્સ કો-ઓપ. સોસાયટીઝ લિમિટેડ વિરુદ્ધ નાનુભાઈ આર. શાહ પ્રોપ. ઓફ ડેશ પબ્લિસિટી ના કેસમાં ૨૦૦૬(૦)જીએલએચઈએલ-એચસી ૨૧૭૦૫૨ માં નોંધાયેલ છે. ઉક્ત ચુકાદો કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી સાથે સંબંધિત કેસ સાથે વ્યવહાર કરતો હતો જે હાઉસિંગ સોસાયટી હતી અને તે સંદર્ભમાં, એવું વિશ્લેષણ કરવામાં આવ્યું છે કે માત્ર એટલા માટે કે દાવાનો વાદી ત્રીજો પક્ષ છે, તે કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ના પાલનમાંથી મુક્ત થતો નથી. ફકરા નંબરો ૬ અને ૭ માં સમાવિષ્ટ સંબંધિત અવલોકનો, જેમ છે તેમ, નીચે ફરીથી રજૂ કરવામાં આવ્યા છે:

"૬. એ નોંધવું જરૂરી છે કે જો સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા કોઈપણ કાર્યના સંબંધમાં કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી સામે કોઈ દાવો દાખલ કરવામાં આવે છે, તો આવો દાવો વૈધાનિક નોટિસ

વિના જાળવવાપાત્ર નથી. કલમ ૧૬૭ ની એવી જરૂરિયાત નથી કે જો કોઈ ત્રીજો પક્ષ, જે સોસાયટીનો સભ્ય નથી, દાવો દાખલ કરે, તો તેણે આવી નોટિસ આપવાની જરૂર નથી. લર્નડ જજે અધિનિયમની કલમ ૮૬ અને ૮૭ નો સંદર્ભ આપીને મુદ્દાને ગૂંચવી દીધો છે. તે કલમોને વાદી દ્વારા પ્રતિવાદી નંબર ૨ સામે દાખલ કરવામાં આવેલા દાવા સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી. વાદી સોસાયટીનો સભ્ય છે કે ત્રીજો પક્ષ તે બિલકુલ અપ્રસ્તુત છે. જ્યાં સુધી અધિનિયમની કલમ ૮૬ નો સંબંધ છે, તે એવા વિવાદ સાથે વ્યવહાર કરે છે જે રજિસ્ટ્રારના નોમિનીને મોકલવા જરૂરી છે. લર્નડ ટ્રાયલ જજે અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ ની જોગવાઈઓને સંપૂર્ણપણે ખોટી રીતે વાંચી છે, અને ભૂલભરેલા આધાર પર, અરજી નકારી કાઢી છે, અને આવું કરતી વખતે, આક્ષેપિત આદેશ પસાર કરવામાં અધિકારક્ષેત્રની ભૂલ કરી છે. જો સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતી કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી સામે સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ દાવો દાખલ કરવામાં આવે, તો અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ હેઠળ નોટિસ ફરજિયાત છે. વાદી ત્રીજો પક્ષ છે કે નહીં તે બિલકુલ અપ્રસ્તુત છે.

૭. લર્નડ ટ્રાયલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલ આદેશ કાયદાની સંપૂર્ણ ગેરસમજ પર આધારિત હોવાથી, આ રિવિઝન એપિલેશન મંજૂર

કરવાની જરૂર છે, અને મંજૂર કરવામાં આવે છે. પ્રદર્શન ૨૬ પર પ્રતિવાદી નંબર ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી પર પુનર્વિચાર કરવા માટે મામલો ટ્રાયલ કોર્ટને પાછો મોકલવામાં આવે છે. લર્નડ ટ્રાયલ જજ હવે અહીં ઉપર કરવામાં આવેલા અવલોકનોના પ્રકાશમાં અરજી પર નવેસરથી નિર્ણય લેશે. અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે, ટ્રાયલ કોર્ટ વિચાર કરશે કે શું દાવા અરજીમાં ઉઠાવવામાં આવેલો વિવાદ સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શે છે, અને ઉપરોક્ત પાસાને ધ્યાનમાં લીધા પછી, લર્નડ ટ્રાયલ જજ કાયદા અનુસાર નવેસરથી નિર્ણય લેશે. લર્નડ ટ્રાયલ જજને આ કોર્ટ તરફથી રિટ પ્રાપ્ત થયાની તારીખથી ત્રણ મહિનાના સમયગાળામાં પ્રદર્શન ૨૬ પરની અરજીનો નિર્ણય કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે."

૪૧. ઉપરોક્ત નિર્ણયોનું સંયુક્ત વાંચન એવી પરિસ્થિતિ તરફ દોરી જશે કે જો કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી એ કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી હોય, તો કલમ ૧૬૭ નું પાલન થવું જોઈએ કારણ કે તે સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શે છે.

૪૨. સિનિયર એડવોકેટ શ્રી દવે દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલો હજુ એક બીજો નિર્ણય એમ. જી. પટેલ એન્ડ કો. વિરુદ્ધ અલકા કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ

સોસાયટી લિમિટેડ ના કેસમાં ૧૯૮૧ જી.એલ.એચ. ૩૧૧ માં નોંધાયેલ છે, જે "સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા" શબ્દોની અભિવ્યક્તિ દર્શાવે છે અને અર્થઘટન કરે છે. આ દરખાસ્તને સમજવા માટે, ફકરા નંબરો ૧૪, ૧૫ અને ૧૬ ખૂબ જ સુસંગત છે જે કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ના મુદ્દા પર અરજદાર માટે સિનિયર એડવોકેટની રજૂઆતમાં વિશ્વાસ જગાડે છે. અહીં, નિર્વિવાદપણે, ૨૦૧૦ માં દાવો દાખલ કરતા પહેલા કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ હેઠળ કોઈ વૈધાનિક નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી અને કારણ કે અરજદાર કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી છે, આવા પાલન ન કરવાને અવગણવું શક્ય નથી. તેથી, ફકરા નંબરો ૧૪, ૧૫ અને ૧૬ માં સમાવિષ્ટ અવલોકનો નીચે ફરીથી રજૂ કરવા જરૂરી છે:

"૧૪. જોકે, અપીલકર્તા એમ.જી. પટેલ એન્ડ કંપની માટેના વિદ્વાન વકીલ શ્રી આર.એન. શાહની આ સંબંધમાં બે પાસાવાળી રજૂઆતો હતી. તેમણે સૌપ્રથમ જણાવ્યું કે અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ બિલકુલ આકર્ષિત થશે નહીં કારણ કે નાણાં માટેનો દાવો 'સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતો' ન હતો. નોંધણી પ્રમાણપત્ર, પ્રદર્શન ૧૦૭ પરથી જાણી શકાય તે મુજબ, સોસાયટીનો વ્યવસાય સહકારી ધોરણે ઇમારતો બાંધવાનો, જમીનો ખરીદવાનો, જમીનો વેચવાનો, જમીનો ભાડે રાખવાનો, જમીનો વિકસાવવાનો અને અન્ય ઉદ્દેશ્યો પાર પાડવાનો હતો, જે આખરે

તેના સભ્યોની શારીરિક, શિક્ષણ અને સાંસ્કૃતિક સુખાકારીમાં સુધારો કરશે. જમીનની ખરીદી એ સોસાયટીના મુખ્ય ઉદ્દેશ્યોમાંનો એક છે. જમીનની ખરીદી સાથે સીધો સંબંધ ધરાવતા કાર્યવાહીના કોઈપણ કારણને સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતું હોવાનું કહેવું પડશે. સામાન્ય બુદ્ધિના અર્થમાંથી 'ટચિંગ' શબ્દ 'ચિંતા' સૂચવે છે. વાદીનો વિચારણાની અવેજીની અણચૂકવેલી રકમ માટેનો દાવો સીધો જ પ્રતિવાદી-સોસાયટીની જમીનની ખરીદીમાં મૂળ ધરાવે છે. વિચારણાની ચુકવણીનો પ્રશ્ન ઉભો થયો કારણ કે સોસાયટી તેના ઉદ્દેશ્યોની પૂર્તિ માટે જમીન ખરીદવા માટે બહાર હતી. તેથી વિચારણાનો પ્રશ્ન, તેની ચુકવણી અથવા બિન-ચુકવણી. આ પ્રતિવાદી-સોસાયટી દ્વારા જમીનની ખરીદી સાથે અનિવાર્યપણે સંકળાયેલ છે. તેથી, અમારા મતે. એ દલીલ કરવી ખૂબ જ વ્યાપક છે કે દાવાનો વર્તમાન વિષય સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતો નથી. તે સોસાયટીના વ્યવસાય સાથે પોતે જ મહત્વપૂર્ણ રીતે સંબંધિત છે અને આપણે લગભગ માનવા માટે મજબૂર છીએ, અન્યથા યોગ્ય દાવાના અસ્વીકાર માટે અમારી નાપસંદગી છતાં, માત્ર એક તકનીકી દલીલ પર.

૧૫. શ્રી શાહે, જોકે, આ સંબંધમાં કેટલાક સત્તાવાળાઓ તરફ અમારું ધ્યાન દોર્યું જેની સાથે અમારે આ તબક્કે વ્યવહાર કરવો

જરૂરી છે. સંદર્ભિત સત્તાવાળાઓ એઆઈઆર ૧૯૬૯ એસસી ૧૩૨૦, એઆઈઆર ૧૯૭૨ એસસી ૧૯૮૩, એઆઈઆર ૧૯૬૭ બોમ્બે ૨૧ (એસઆઈસી) અને આ હાઈકોર્ટનો ૨૦ જુએલઆર ૭૧ માં નોંધાયેલો ચુકાદો છે. અમારા મતે, તેઓ હાથ પરના કેસ સાથે સંબંધિત નથી અને તેથી અમે તે સત્તાવાળાઓનો સંદર્ભ આપીને આ ચુકાદાનો બોજ વધારવાનો પ્રસ્તાવ મૂકતા નથી. જોકે, અમે એ કહેવા માંગીએ છીએ કે એઆઈઆર ૧૯૭૫ ઓરીસ્સા પૃષ્ઠ ૧૩૭ (રંગલાલ રામેશ્વર લાલ વિરુદ્ધ ઉત્કલ રાષ્ટ્રભાષા પ્રચાર કો-ઓપ. પ્રેસ એન્ડ પબ્લિશર્સ સોસાયટી લિમિટેડ) પર નોંધાયેલ ઓરિસ્સા હાઈકોર્ટનો એક ચુકાદો સ્પષ્ટપણે શ્રી શાહ અને સિવિલ સૂટ નંબર ૩૩/૬૩ ના વાદી એમ.જી. પટેલ એન્ડ કંપનીને મદદ કરે છે. તે તે કોર્ટના સિંગલ જજનો ચુકાદો છે. પ્રતિવાદી-કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી સહકારી ધોરણે એક પ્રેસ ચલાવી રહી હતી અને સોસાયટીના હેતુને પાર પાડવા માટે આવશ્યક સામગ્રી અમુક કાગળો ખરીદ્યા હતા. ખરીદ કિંમતની બાકી રકમ માટે ત્યાં વાદીઓ દ્વારા સોસાયટી સામે દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. ઓરિસ્સા કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટ, ૧૯૬૨ છે જેમાં કલમ ૧૨૭ છે, જેને અમે અહીં રજૂ કરવા માંગીએ છીએ. ઉક્ત કલમ ૧૨૭ નીચે મુજબ વંચાય છે:-

"૧૨૭. સોસાયટીના બંધારણો, સંચાલન અથવા વ્યવસાયને સ્પર્શતા કોઈપણ કાર્યના સંબંધમાં સોસાયટી અથવા તેના કોઈપણ અધિકારી સામે કોઈ દાવો દાખલ કરવામાં આવશે નહીં જ્યાં સુધી રજિસ્ટ્રારને લેખિત નોટિસ પહોંચાડ્યા પછી અથવા તેમની કચેરીમાં છોડ્યા પછી બે મહિના પૂરા ન થાય, જેમાં કાર્યવાહીનું કારણ, વાદીનું નામ, વર્ણન અને રહેઠાણનું સ્થળ અને તે જે રાહત માંગે છે તે જણાવેલ હોય અને દાવા અરજીમાં એવું નિવેદન હોવું જોઈએ કે આવી નોટિસ આ રીતે પહોંચાડવામાં આવી છે અથવા છોડવામાં આવી છે."

તે કિસ્સામાં, લર્નડ જજે ઠરાવ્યું હતું કે દાવો કલમના અર્થમાં સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા કાર્યના સંબંધમાં ન હતો. ઉપર ટાંકવામાં આવેલ ઉક્ત કલમ ૧૨૭ ગુજરાત કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ જેવી જ છે. જોકે, અમે ઓરિસ્સા હાઈકોર્ટના લર્નડ સિંગલ જજ દ્વારા વ્યક્ત કરવામાં આવેલા મત સાથે અમારી આદરપૂર્વક અસંમતિ નોંધવા માટે મજબૂર અનુભવીએ છીએ. અમે ઉપર અગાઉથી જ જણાવ્યું છે કે 'ટચિંગ' શબ્દ 'કન્સર્નિંગ' નો સમાનાર્થી છે અને જે કંઈ પણ સોસાયટીના વ્યવસાય સાથે સીધી રીતે સંબંધિત છે તે સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતું કાર્યવાહીનું કારણ છે. સોસાયટી દ્વારા નાણાંની ચુકવણી

તેના ઉદ્દેશ્યની પરિપૂર્ણતાના અનુસંધાનમાં છે. બિન-ચુકવણી એ સિક્કાની બીજી બાજુ છે અને તે સોસાયટીના વ્યવસાય સાથે સમાન રીતે સંકળાયેલ અથવા તેને સ્પર્શતી હશે. તેથી, અમે ઠરાવીએ છીએ કે વર્તમાન દાવો સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતો દાવો છે અને તેથી અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ હેઠળ નોટિસ ફરજિયાત હતી અને નોટિસની બજવણી પછી, પૂરા બે મહિનાના સમયગાળા માટે રાહ જોવી એ વિધાનસભાનો આદેશ હતો જેનું પાલન કરવામાં વાદી કમનસીબે એક દિવસની ઉતાવળના કારણે નિષ્ફળ ગયો હતો.

૧૬. શ્રી શાહની આગામી રજૂઆત, જોકે, આ સંબંધમાં એ હતી કે અગાઉના પ્રસંગે ખુદ રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ ૩૧-૮-૬૭ ની સંપૂર્ણ દાવા અરજી પ્રદર્શન ૭૫ હતી અને તેથી તેમને વાદી અને પ્રતિવાદી-સોસાયટી વચ્ચેના વિવાદની જાણ કરવામાં આવી હતી. શ્રી શાહના જણાવ્યા મુજબ, અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ નો હેતુ રજિસ્ટ્રારને આવા વિવાદની પેન્ડન્સી વિશે માહિતગાર કરવાનો છે, જેથી તેઓ તેમના સુપરવાઈઝરી અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરી શકે અને ધમકીભરી કાર્યવાહીનો અંત લાવી શકે. શ્રી શાહના જણાવ્યા મુજબ, દાવા અરજી, પ્રદર્શન ૭૫ ને, તેથી, અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ હેઠળ નોટિસ તરીકે અર્થઘટન કરવું

જોઈએ. અમારા માટે સંમત થવું મુશ્કેલ છે. જ્યારે દાવા અરજી, પ્રદર્શન ૭૫, રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તેમના મગજમાં એ સ્પષ્ટ નહીં હોય કે તેમના સુપરવાઈઝરી અધિકારક્ષેત્રનો આહ્વાન કરવામાં આવ્યો છે. તે તેમને એ નોંધ પર મૂકશે નહીં કે નિકટવર્તી સિવિલ મુકદ્દમાબાજી ટાળવામાં આવે તે જોવું એ તેમની જાહેર ફરજોમાંની એક છે. પ્રદર્શન ૭૫ મળવા પર તેમની સમક્ષ જે એકમાત્ર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવામાં આવશે તે એ નક્કી કરવાનું છે કે કોઈ વિવાદ છે કે નહીં અને જેવી જ તેમને ખબર પડશે કે વિવાદ તેમના અધિકારક્ષેત્રમાં નથી, તેઓ આ બાબતમાંથી પોતાના હાથ પાછા ખેંચી લેશે. અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ ની જોગવાઈઓમાં રહેલો સર્વોચ્ચ વિચાર રજિસ્ટ્રાર, એક જાહેર કાર્યકર્તા, ના ધ્યાન પર એ બાબત લાવવાનો છે કે એક તરફ કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી અને બીજી તરફ ખાનગી પક્ષકાર વચ્ચે મુકદ્દમાબાજી શક્ય હોય ત્યાં સુધી તેમની સુપરવાઈઝરી સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને ટાળવામાં આવે તે જોવાની કાનૂની ફરજ હેઠળ છે. જ્યાં સુધી નોટિસના માધ્યમથી તેમની આ ફરજ તરફ તેમનું સીધું ધ્યાન દોરવામાં ન આવે, જે સ્પષ્ટપણે અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ હેઠળ હોવાનું તાત્પર્ય ધરાવતું હોય, જોકે તે ખાસ કરીને તે લેબલ ધરાવતું ન હોય, તો તેઓ તેમના સુપરવાઈઝરી

અધિકારક્ષેત્રનો આહ્વાન કરવા અને મુકદ્દમાબાજીના ભવિષ્યમાં થનારા ફાઇલિંગને રોકવા માટે દખલ કરવા પ્રેરાશે અથવા પ્રેરિત થશે નહીં. એવું બની શકે કે જે પક્ષકાર અધિનિયમની કલમ ૯૬ હેઠળ રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ અસફળ રીતે 'વિવાદ' રજૂ કરે છે તેને સમય મર્યાદા જેવા વિવિધ સંભવિત કારણોસર સિવિલ કોર્ટમાં મામલો આગળ વધારવા માટે પ્રેરિત કરવામાં ન આવે. વાદી પ્રત્યેની અમારી સહાનુભૂતિ હોવા છતાં, જેનો અમે અગાઉથી ઉપર ઉલ્લેખ કર્યો છે, અમને લાગે છે કે દાવા અરજી પ્રદર્શન ૭૫, ને અધિનિયમની કલમ ૧૬૭ હેઠળ નોટિસ તરીકે અર્થઘટન કરી શકાય નહીં."

૪૩. કાયદો સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ પર એ હદે વિકસિત થયો છે કે ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ લાગુ કરવાની અને કાર્યવાહીના ભ્રામક કારણને વધુ આગળ વધારવાની મંજૂરી ન આપવાની કોર્ટની ફરજ બની જાય છે અને તે સંદર્ભમાં, મહારાજ શ્રી માનવેન્દ્રસિંહજી રણજીતસિંહજી જાડેજા વિરુદ્ધ રાજમાતા વિજયકુંવરબા, વિધવા સ્વ. મહારાજા મહેન્દ્રસિંહજી ના કેસમાં ૧૯૯૮(૨) જી.એલ.એચ. ૮૨૩ માં નોંધાયેલા આ કોર્ટની બીજી ડિવિઝન બેંચ દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો કે જે ફરરા નંબરો ૧૩, ૧૪ અને ૧૫ માં સમાવિષ્ટ છે તે નીચે ફરીથી રજૂ કરવા યોગ્ય છે:

"૧૩. અગાઉ દાવા અરજી અને પ્રાર્થનાઓનો સંક્ષિપ્ત સારાંશ જોયા પછી, સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) ની જોગવાઈઓ અને તેના અવકાશનો સંદર્ભ આપવો પ્રસ્તુત રહેશે. સી.પી.સી. નો ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) જોગવાઈ કરે છે કે જો દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર ન કરે તો દાવા અરજી નકારી કાઢવામાં આવશે. સી.પી.સી. નો ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) ફરજિયાત છે અને જો એવું જણાય કે દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરતી નથી, તો કોર્ટ પાસે દાવા અરજી નકારી કાઢવા સિવાય કોઈ વિકલ્પ નથી. દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં તે જાણવા માટે, કોર્ટે માત્ર દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો જ જોવા પડશે. જોકે, જ્યારે દાવા અરજી સાથે દાખલ કરવામાં આવેલા દસ્તાવેજ પર દાવા અરજી આધારિત હોય, ત્યારે દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર કરે છે કે કેમ તે સુનિશ્ચિત કરવા માટે તેને ધ્યાનમાં લઈ શકાય છે. કાર્યવાહીનું કારણ એટલે દરેક હકીકત કે જેને વાદી માટે સાબિત કરવી જરૂરી હોય, જો તેનો વિરોધ કરવામાં આવે તો, ચુકાદાના તેના અધિકારને ટેકો આપવા માટે. "કાર્યવાહીનું કારણ" શબ્દોનો અર્થ એ તમામ ભૌતિક હકીકતોનો સમૂહ છે જે વાદી માટે દાવામાં માંગવામાં આવેલી રાહતો માટે હકદાર બનવા માટે સાબિત કરવી જરૂરી છે. દાવા

અરજી કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં તે નક્કી કરવાના તબક્કે કોર્ટે શું કરવાનું છે તે દાવા અરજીના આક્ષેપ પરથી જ શોધવાનું છે કે દાવા અરજીના ચતુર ડ્રાફ્ટિંગના આડમાં કોઈ બોગસ, સંપૂર્ણપણે હેરાન કરનારી અથવા તુરંત મુકદ્દમાબાજી શરૂ કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે કે નહીં કારણ કે કોર્ટની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કરી રહેલા મુકદ્દમાબાજના નુકસાનથી રક્ષણ કરવું એ કોર્ટની ફરજ છે જે માત્ર અન્ય પક્ષને પરેશાન કરવાના હેતુથી ખોટી મુકદ્દમાબાજીમાં પ્રવેશી રહ્યો છે અને કળીમાં જ એવી મુકદ્દમાબાજીને કાપી નાખવી જે પ્રકૃતિમાં બનાવટી અને ખરાબ છે. દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં તે શોધવા માટે, દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો અને તેની સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજોની અર્થપૂર્ણ રીતે તપાસ કરવી જોઈએ અને જો આવી તપાસ પર એવું જણાય કે દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરતી નથી, તો સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને તેને નકારી કાઢવી જ જોઈએ. જ્યારે એવું કહેવામાં આવે છે કે દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં તે નક્કી કરવાના હેતુ માટે કોર્ટે દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ, તેનો અર્થ એ નથી કે કોર્ટ દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો

પર કાનૂની જોગવાઈઓ અથવા કેસ-લો લાગુ કરવાથી પ્રતિબંધિત છે. જો દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલો દાવો કાનૂની કાયદા અથવા કેસ-લોથી વિપરીત હોય, તો તેને કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરતા હોવાનું ગણી શકાય નહીં. આઈટીસી લિમિટેડ (ઉપર દર્શાવેલ) માં, બેંકે અપીલકર્તા અને અન્ય લોકો સામે દાવો દાખલ કર્યો હતો અને રૂ. ૫૨,૫૯,૬૩૯-૬૬ પૈસાની રકમ માટે રાહત માંગી હતી. દાવો દાખલ કર્યા પછી, તેને ડેબ્ટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો. ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ, અપીલકર્તા દ્વારા દાવા અરજીને નકારી કાઢવા માટે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ હેઠળ એક અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી, જ્યાં સુધી અપીલકર્તાનો સંબંધ છે, એ આધાર પર કે અપીલકર્તા સામે કોઈ માન્ય કાર્યવાહીનું કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું ન હતું. તે અરજી ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ઉક્ત આદેશ સામે, ડેબ્ટ્સ રિકવરી એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી. અપીલ પ્રાથમિક તબક્કે ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ત્યારપછી અપીલકર્તા દ્વારા રિટ પિટિશન દાખલ કરવામાં આવી હતી, જે એવું ઠરાવીને ફગાવી દેવામાં આવી હતી કે પ્રશ્નનો નિર્ણય ટ્રાયલ સમયે થવો જોઈએ. તે ચુકાદા સામે, અપીલકર્તાએ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી

હતી, જે પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. આ મામલો ત્યારપછી
 સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ લઈ જવામાં આવ્યો હતો. માલસામાનની
 છેતરપિંડીયુક્ત હેરફેર થઈ હતી કે કેમ જેના હેઠળ લેટર ઓફ ક્રેડિટ
 મેળવવામાં આવ્યો હતો જેનાથી બેંકને દાવો દાખલ કરવાનો
 અધિકાર મળ્યો હતો તે અંગે નિર્ધારિત કેસોને ધ્યાનમાં લીધા
 પછી, સુપ્રીમ કોર્ટે ઠરાવ્યું હતું કે તે મુદ્દો ચુ.પી. કો-ઓપરેટિવ
 ફેડરેશનના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણય દ્વારા પહેલાથી જ નક્કી
 કરવામાં આવ્યો હતો અને તેથી વેચાણકર્તાઓ દ્વારા ખરીદદારોને
 માલનો બિન-પુરવઠો કરવાનો આક્ષેપ કાયદામાં, આ કાયદાની
 શાખામાં સમજ્યા મુજબ "છેતરપિંડી" ની દલીલ સમાન નથી અને
 તેથી કથિત માલની બિન-હેરફેરને "છેતરપિંડી" તરીકે વર્ણવીને,
 બેંક એવો દાવો કરવા માટે હકદાર ન હતી કે છેતરપિંડી અથવા
 ગેરમાર્ગે દોરવા પર આધારિત કાર્યવાહીનું કારણ હતું. અપીલને
 મંજૂરી આપતી વખતે, સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા જે બાબત પર ભાર
 મૂકવામાં આવ્યો છે તે એ છે કે દાવા અરજીમાં વાસ્તવિક
 કાર્યવાહીનું કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર
 ૭, નિયમ ૧૧ માંથી બહાર નીકળવાના હેતુથી કંઈક સંપૂર્ણપણે
 ભ્રામક દર્શાવવામાં આવ્યું છે તે પ્રશ્નનો નિર્ણય દાવા અરજીમાં
 કરવામાં આવેલા કથનોના સંદર્ભમાં થવો જોઈએ અને કાર્યવાહીના

કારણનો ભ્રમ ઉભો કરતા ચતુરાઈભર્યા ડ્રાફ્ટિંગની કાયદામાં મંજૂરી નથી અને દાવા અરજીમાં દાવો કરવાનો સ્પષ્ટ અધિકાર દર્શાવવો જોઈએ. સુપ્રીમ કોર્ટના આ નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને, તે સ્પષ્ટ છે કે જો ચતુરાઈભર્યા ડ્રાફ્ટિંગનો આશરો લઈને સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ માંથી બહાર નીકળવાના હેતુથી કંઈક સંપૂર્ણપણે ભ્રામક દર્શાવવામાં આવ્યું હોય, તો એવું કહી શકાય નહીં કે દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે અને જો દાવા અરજીમાં દાવો કરવાનો સ્પષ્ટ અધિકાર દર્શાવવામાં ન આવે, તો તે નકારી કાઢવાને પાત્ર છે.

૧૪. સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) ના અવકાશના પ્રકાશમાં, અમે હવે અપીલકર્તા વતી કરવામાં આવેલી વિવિધ રજૂઆતોની તપાસ કરવા આગળ વધીશું. દાવા અરજી ૨૬ ડિસેમ્બર, ૧૯૭૮ ના રોજ રજૂ કરવામાં આવી હતી, જ્યારે નિર્ણય માટેના મુદ્દાઓ ૨૧ જુલાઈ, ૧૯૮૧ ના રોજ લર્નડ જજ દ્વારા ઘડવામાં આવ્યા હતા અને તેથી સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ પ્રતિવાદી દ્વારા ૨૬ જૂન, ૧૯૮૬ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી પર આટલા લાંબા સમય પછી ધ્યાન આપવું જોઈતું ન હતું, આ દલીલમાં કોઈ યોગ્યતા નથી. અગાઉ નોંધ્યા મુજબ, સિવિલ પ્રોસિજર કોડની ઓર્ડર ૭, નિયમ

૧૧(એ) ની જોગવાઈઓ પ્રકૃતિમાં ફરજિયાત છે. જે દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરતી નથી તેને નકારી કાઢવી એ કોર્ટની ફરજ છે. જો કાર્યવાહીના પ્રારંભમાં જ દાવા અરજી નકારી શકાય છે, તો અમને કોઈ કારણ દેખાતું નથી કે તેને કાર્યવાહીના કોઈપણ અનુગામી તબક્કે કેમ નકારી શકાય નહીં. જો મુદ્દાઓ ઘડ્યા પછી પણ, દાવા અરજીમાં મૂળભૂત ખામી રહે છે, એટલે કે, કાર્યવાહીના કારણની ગેરહાજરી, તો વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ માટે એ આગ્રહ રાખવો હંમેશા ખુલ્લો છે કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ હેઠળ દાવા અરજી નકારી કાઢવામાં આવે અને કોર્ટ આવી દલીલને ધ્યાનમાં લેવામાં તેના અધિકારક્ષેત્રમાં કાર્ય કરી રહી હશે. સી.પી.સી. નો ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ કોર્ટની સત્તાના ઉપયોગ પર કોઈ પ્રતિબંધ અથવા મર્યાદા મૂકતો નથી. તે સ્પષ્ટપણે અથવા જરૂરી સૂચિતાર્થ દ્વારા પ્રદાન કરતું નથી કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ માત્ર ચોક્કસ તબક્કે જ થવો જોઈએ. અમે જે મત લઈ રહ્યા છીએ, તેમાં અમે ઇંટીસી લિમિટેડ (ઉપર દર્શાવેલ) ના કેસમાં આપવામાં આવેલા સુપ્રીમ કોર્ટના ચુકાદા દ્વારા મજબૂત છીએ. તેમાં, બેંક દ્વારા વર્ષ ૧૯૮૫ માં દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. ૧૯૯૫ માં, તેને ડેબ્ટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો અને ત્યારબાદ

અપીલકર્તા દ્વારા અપીલકર્તા સામે કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર ન કરતી દાવા અરજી નકારી કાઢવા માટે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ ની જોગવાઈઓ હેઠળ અરજી દાખલ કરવામાં આવી. અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી માત્ર ટ્રિબ્યુનલ અને એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા જ નહીં, પરંતુ હાઈકોર્ટ દ્વારા પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. જ્યારે ૧૯૯૭ ના વર્ષમાં આ મામલો સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ પહોંચ્યો, ત્યારે એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧ હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ આટલા લાંબા સમય પછી ન થવો જોઈએ, વધુ ખાસ કરીને જ્યારે મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવ્યા હોય. સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા તે દલીલને નીચેના શબ્દોમાં નકારી કાઢવામાં આવી છે:—

"૧૩. અમે જણાવી શકીએ છીએ કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ના સંદર્ભમાં, એક દલીલ કે એકવાર મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવે, પછી મામલો અનિવાર્યપણે ટ્રાયલમાં જવો જોઈએ તે અઝહર હુસૈન વિરુદ્ધ રાજીવ ગાંધી (એસસીસી પૃષ્ઠ. ૩૨૪) માં આ કોર્ટ દ્વારા સ્પષ્ટપણે નકારી કાઢવામાં આવી છે: (એસસીસી ફકરો ૧૨) "સારમાં, દલીલ એ છે કે કોર્ટે ટ્રાયલ સાથે આગળ વધવું જોઈએ, પુરાવા નોંધવા જોઈએ, અને માત્ર ટ્રાયલ... પૂર્ણ થયા પછી જ કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર ન કરતી ખામીયુક્ત પિટિશન સાથે યોગ્ય

રીતે વ્યવહાર કરવા માટે સિવિલ પ્રોસિજર કોડ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. વિદ્વાન વકીલના આદર સાથે, આ એક એવી દલીલ છે જે સમજવી મુશ્કેલ છે. આવી સત્તાઓ પ્રદાન કરવાનો સંપૂર્ણ હેતુ એ સુનિશ્ચિત કરવાનો છે કે જે મુકદ્દમાબાજી અર્થહીન છે અને નિષ્ફળ સાબિત થવા માટે બંધાયેલી છે તેને કોર્ટનો સમય બગાડવાની મંજૂરી ન આપવી જોઈએ..."

ઉપરોક્ત ચુકાદો જે ચૂંટણી પિટિશનથી સંબંધિત હતો તે દાવાઓને પણ સ્પષ્ટપણે લાગુ પડે છે અને સમર સિંઘ વિરુદ્ધ કેદાર નાથ માં તેને અનુસરવામાં આવ્યો હતો. તેથી અમે ઠરાવીએ છીએ કે દાવામાં મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવ્યા છે તે હકીકત ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ સી.પી.સી. હેઠળ અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરાયેલી આ અરજીની વિચારણાના માર્ગમાં આવી શકે નહીં."

સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને, એવી દલીલ કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ મુદ્દો ઘડ્યા પછી ન થવો જોઈતો હતો તેને સમર્થન આપી શકાય નહીં અને આથી તે નકારી કાઢવામાં આવે છે.

૧૫. આક્ષેપિત ચુકાદાના ફક્ત ૧૬ માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આધાર રાખીને, વિદ્વાન એડવોકેટ જનરલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ લેખિત નિવેદનમાં

પ્રતિવાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા બચાવને ધ્યાનમાં લીધો છે અને સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાખલ કરાયેલી અરજી સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત, એટલે કે માત્ર દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો જ ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ, તેના પર નક્કી કરવામાં આવી ન હોવાથી, આક્ષેપિત આદેશ બાજુ પર રાખવો જોઈએ. આક્ષેપિત ચુકાદાના ફક્ત ૧૬ માં લર્નડ જજ દ્વારા એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે અપીલકર્તા હરભમજીના પરિવારની શાખાના સભ્ય છે અને મયૂરધ્વજસિંહજીના અવસાન પર, હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમની કલમ ૪ લાગુ થવાની અડચણ દૂર કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ મૃતક મયૂરધ્વજસિંહજીનો પરિવાર એક કોપાર્સનરી હિન્દુ પરિવાર હતો જેના અપીલકર્તા સભ્ય નથી. તેમાં વધુમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમની કલમ ૮ હેઠળ, મૂળ પ્રતિવાદી અનુસૂચિ મુજબ વર્ગ ૧ ના વારસદાર હોવાથી મૃતક મયૂરધ્વજસિંહજીની સંપત્તિઓ વારસામાં મેળવવા માટે હકદાર છે. દાવા અરજી અને લેખિત નિવેદનની ઝીણવટભરી તપાસ પર, અમને જણાય છે કે લર્નડ જજે વર્તમાન અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે લેખિત નિવેદનમાં ઉઠાવવામાં આવેલી વિવિધ દલીલોને ધ્યાનમાં લીધી નથી. લર્નડ જજ સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર

૭, નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાખલ કરાયેલી અરજી પર નિર્ણય લેતી વખતે કોર્ટની સત્તા પર મૂકવામાં આવેલી મર્યાદાઓ વિશે વાકેફ હતા, એટલે કે દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો અને દાવા અરજી સાથે રજૂ કરવામાં આવેલા દસ્તાવેજો દાવા અરજી કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં તે જાણવા માટે જોઈ શકાય છે. આક્ષેપિત ચુકાદાના ફક્ત ૫ અને ૭ માં લર્નડ જજ દ્વારા જે ઠરાવવામાં આવ્યું છે તે પરથી આ તદ્દન સ્પષ્ટ છે. દાવા અરજીના ફક્ત ૯ માં, અપીલકર્તાએ એવો દાવો કર્યો છે કે મૃતક મયૂરધ્વજસિંહ વસિયતનામું કર્યા વિના મૃત્યુ પામ્યા હતા અને તેમને કોઈ વસિયતનામું કરવાનો કોઈ અધિકાર ન હતો અને તેમની ચાર બહેનો અને બે સાવકી માતાઓને કાયદામાં તેમની કોઈપણ સંપત્તિ, અધિકારો અથવા હિતનો દાવો કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. ઉક્ત ફક્તમાં એમ પણ જણાવવામાં આવ્યું છે કે પ્રતિવાદી હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૬ હેઠળ મૃતક મયૂરધ્વજસિંહજીના તેમની માતા તરીકે વારસદાર હોવાનો દાવો કરે છે અને તે મુજબ તેણી મૃતકની મિલકતની માલિકી અને કબજો ધરાવવાનો દાવો કરે છે. ફરીથી, દાવા અરજીના ફક્ત ૨૩એ માં, એવો દાવો કરવામાં આવ્યો છે કે મૃતક મયૂરધ્વજસિંહજી દ્વારા છોડવામાં આવેલી મિલકત અવિભાજ્ય હતી અને પૂર્વજ ઠાકોર શ્રી

રવાજી પહેલા અને પછી પ્રિમિજેનિયર ના રિવાજનું સતત પાલન થતું હોવાથી, તેના કોઈપણ ધારક માટે ઉક્ત મિલકતના આખા કે તેના કોઈપણ ભાગના સંબંધમાં કોઈ માન્ય વસિયતનામું કરવા સક્ષમ નહોતા. ઉક્ત ફરમાં વધુમાં ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે કે જો સ્વ. લખધીરજી અથવા મહેન્દ્રસિંહજી દ્વારા કોઈ વસિયતનામું કરવામાં આવ્યું હોય તેવું જણાય, તો તે વાદી પર બંધનકર્તા નથી અને તેનાથી પ્રભાવિત મિલકતો અવિભાજ્ય મિલકતનો ભાગ બની રહે છે. અમને જણાય છે કે આ ફરઆમાં કરવામાં આવેલા દાવાઓના પ્રકાશમાં, આક્ષેપિત ચુકાદાના ફર ૧૬ માં લર્નડ જજ દ્વારા તારણો નોંધવામાં આવ્યા છે. ફર ૧૬ માં તારણો નોંધતી વખતે, લર્નડ જજે દાવા અરજીમાં કરવામાં આવેલા કથનો અને દાવાઓને ધ્યાનમાં લીધા છે. તેથી, એ કહેવું યોગ્ય નથી કે લર્નડ જજે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭, નિયમ ૧૧(એ) હેઠળ દાખલ કરાયેલી અરજી પર નિર્ણય લેતી વખતે લેખિત નિવેદનમાં પ્રતિવાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા બચાવને ધ્યાનમાં લીધો છે. લર્નડ જજે લેખિત નિવેદનમાં ઉઠાવવામાં આવેલો કોઈ કાનૂની પ્રશ્ન નક્કી કર્યો નથી અને તેથી રણજીત મલ (ઉપર દર્શાવેલ) ના કેસમાં નિર્ધારિત ગુણોત્તર કેસની હકીકતોને લાગુ પડતો નથી. સંજોગોમાં, આક્ષેપિત આદેશ પર એ આધાર પર હુમલો કરી શકાય

નહીં કે પ્રશ્નવાળી અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે, ટ્રાયલ કોર્ટે તેના લેખિત નિવેદનમાં પ્રતિવાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વિવિધ બચાવોને ધ્યાનમાં લીધા હતા."

૪૪. અરજદારના પક્ષ દ્વારા ધ્યાન દોરવામાં આવેલ કાયદાની ઉપરોક્ત દરખાસ્ત પરથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે અહીં મૂળ વાદીઓ દ્વારા શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહી માત્ર આશરે ૩૦ વર્ષના ગેરવાજબી સમયગાળા પછી જ નહીં પરંતુ કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ નું પાલન ન થવાનો પણ કેસ છે અને વધુમાં, કાર્યવાહીનું કારણ પણ ભ્રામક છે અને સંપૂર્ણ દાવા અરજી ભૌતિક હકીકતને છુપાવવાના પ્રયાસ સાથે દાખલ કરવામાં આવી હોવાનું જણાય છે અને એવી છાપ ઊભી કરે છે કે તે કાયદાની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગ સમાન છે અને માત્ર એક સરકારીય મુકદ્દમાબાજી છે. તેથી, આ એક યોગ્ય કેસ છે જેમાં લર્નડ ટ્રાયલ જજે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવો જોઈતો હતો અને તેનો આહ્વાન કરવો જોઈતો હતો. જોકે, જે પણ હોય, કારણ કે અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ ન કરવામાં ભૂલ કરવામાં આવી છે, જે અન્યથા તેમાં નિહિત છે, કોર્ટનો એવો સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે રિવિઝન અરજદાર દ્વારા કેસ બનાવવામાં આવ્યો છે.

૪૫. ઉપરોક્ત અસંખ્ય નિર્ણયોના સંદર્ભમાં, વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ માટે

હાજર રહેલા સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા જે ચુકાદાઓ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે તથ્યપૂર્ણ અને સંદર્ભિત પરિસ્થિતિઓ પર અલગ હોવાનું જણાયું છે અને, તેથી, પૂર્વ-ઉદાહરણના કાયદા પર કાયદાની સુસ્થાપિત દરખાસ્તને ધ્યાનમાં રાખીને કે જો હકીકતમાં થોડો ફેરફાર થાય, તો તે સિદ્ધાંત લાગુ કરવામાં આસમાન જમીનનો ફરક પાડશે અને, તેથી, જ્યારે આધાર રાખવામાં આવેલા નિર્ણયોની નજીકથી તપાસ કરવામાં આવે છે, ત્યારે એવી છાપ ઊભી થાય છે કે તે પ્રતિવાદીઓ માટે વધુ ઉપયોગી નથી.

૪૬. પ્રથમ ચુકાદો જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા અબ્દુલ્લામિયાં અબ્દુલરહેમાન વિરુદ્ધ ગવર્નમેન્ટ ઓફ બોમ્બે ના કેસમાં ૪૪ બોમ્બે લો રિપોર્ટર ૫૭૭ માં આપવામાં આવેલો નિર્ણય છે. જો તેમાં નિર્ધારિત કરવામાં આવેલી કાયદાની દરખાસ્ત પર નજર કરવામાં આવે, તો તે એવી છાપ આપે છે કે જ્યાં કોઈ સત્તાધિકારી આદેશ પસાર કરવાનો દાવો કરે છે તે અધિકારક્ષેત્ર વિના કાર્ય કરી રહ્યો છે, ત્યાં કથિત આદેશ માત્ર એક રદબાતલ છે અને કોઈએ તેને બાજુ પર રાખવા માટે અરજી કરવી જરૂરી નથી. આ નિર્ણયના ગુણોત્તરને લાગુ કરવા માટે, આતાજી ચતુરજીના મૂળ આદેશ વિશે કે જેના દ્વારા તેમને ડીમ્ડ ખરીદનાર તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, જે મુદ્દો ઉઠાવવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે, ઉક્ત આદેશને નિર્વિવાદપણે વાદીઓ દ્વારા અસફળ રીતે વિવિધ ફોરમમાં ઉઠાવવામાં આવ્યો છે અને ઉક્ત આદેશને અંતિમ સ્વરૂપ

પ્રાપ્ત થયું છે અને, તેથી, હાથ પરની પરિસ્થિતિ કોર્ટને પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા સૂચવેલા દરખાસ્તને સ્વીકારવાની મંજૂરી આપતી નથી.

૪૭. પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલ અન્ય એક નિર્ણય બોમ્બે ટેનન્સી એક્ટની કલમ ૮૫(૨) ના સંદર્ભમાં સિવિલ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રના મુદ્દા પર છે. અહીં એવો કેસ છે જેમાં દાવામાં જે પડકારવામાં આવ્યું છે તે નોંધાયેલા વેચાણ ખતની કાયદેસરતા છે અને આતાજી ચતુરજીની તરફેણમાં મામલતદારનો મૂળ આદેશ નથી અને, તેથી, સીધી રીતે આ નિર્ણય અહીંના પ્રતિવાદીઓને કોઈ મદદ કરતો નથી.

૪૮. પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટે ત્યારબાદ બનાસકાંઠા ડિસ્ટ્રિક્ટ ઓર્ધલ સીડ્સ ગ્રોઅર્સ કો-ઓપ. યુનિયન વિરુદ્ધ કિષ્ના ઓર્ધલ મિલ્સ ના કેસમાં ૨૦૧૩(૦) એઆઈજેઈએલ-એચસી ૨૨૮૯૨૯ માં નોંધાયેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે જે સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા મુદ્દા પર આ કોર્ટના લર્નડ સિંગલ જજ દ્વારા આપવામાં આવ્યો છે. લર્નડ સિંગલ જજ એવી કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી સાથે વ્યવહાર કરી રહ્યા હતા જે નોંધાયેલ કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી નથી અને આ મુદ્દો દિવેલના (castor oil) ખરીદ અને વેચાણ સાથે સંબંધિત હતો અને તે કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી ન હોવાથી, "સોસાયટીના વ્યવસાયને સ્પર્શતા" શબ્દોના અર્થઘટનનો મૂળ આધાર

અલગ રીતે જોવો જોઈએ અને, તેથી પછા, ઉક્ત નિર્ણયમાં જે હિતકારી અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે તેની સાથે, પ્રતિવાદીઓની તરફેણમાં વર્તમાન વિવાદ નક્કી કરવા માટે તેને મદદમાં લેવું શક્ય નથી.

૪૯. કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ના મુદ્દા પર, વિરોધ કરતા પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટે એમ. કે. ઈન્દ્રજીત સિંહજી કોટન પી. લિમિટેડ વિરુદ્ધ નર્મદો કોટો કો-ઓપ. એસપીજી. મિલ્સ લિમિટેડ ના કેસમાં ૨૦૧૬(૦) એઆઈજેઈએલ-એસસી ૫૮૧૭૫ માં નોંધાયેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે, પરંતુ ઉક્ત નિર્ણયની હકીકતો સંપૂર્ણપણે અલગ છે જેમાં એક પ્રાઈવેટ લિમિટેડ કંપનીએ પાંચ વર્ષના સમયગાળા માટે લીઝ ટ્રાન્ઝેક્શન કર્યું હતું અને વિવાદ વર્તમાન રિવિઝન એપ્લિકેશન્સના વર્તમાન જૂથમાં હાલમાં જે હાથ પર છે તેના જેવો ન હતો. તેનાથી વિપરીત, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે કો-ઓપરેટિવ સોસાયટીઝ એક્ટની કલમ ૧૬૭ ને આકર્ષવા માટે, દાવાની પ્રકૃતિ જોવી પડશે અને ફરીથી ઉક્ત નિર્ણયમાં હકીકતો સોસાયટીને સમેટી લેવા સાથે સંબંધિત છે અને, તેથી, વૈધાનિક જોગવાઈ હેઠળ સમાવિષ્ટ બાધને જોવાનો હતો અને, તેથી પછા, ઉક્ત નિર્ણય સ્ટ્રેટ-જેકેટ ફોર્મ્યુલા તરીકે લાગુ પડશે નહીં.

૫૦. પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટે ત્યારબાદ આ કોર્ટની ડિવિઝન બેંચ

દ્વારા આપવામાં આવેલા અન્ય નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે જે ગુજરાત મેરીટાઇમ બોર્ડ વિરુદ્ધ જોગડિયા પોલિમર્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ ના કેસમાં ૨૦૧૮(૦) એઆઇજેઇએલ-એસસી ૨૩૯૫૯૯ માં નોંધાયેલ છે અને તે દર્શાવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે તે હકીકતોની પરિસ્થિતિમાં, સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ નો ઉપયોગ કેવી રીતે થશે. કોર્ટને પ્લીડિંગ્સના આધારે જણાવ્યું કે તે કેસમાં વાદીએ ભૌતિક હકીકતો સાથે કાર્યવાહીનું યોગ્ય કારણ મૂક્યું હતું અને, તેથી, સંપૂર્ણ દાવા અરજીમાં સમાવિષ્ટ કથનો જોવા જોઈએ અને સંજોગોના વિશિષ્ટ સમૂહમાં, કોર્ટનો અભિપ્રાય હતો કે નિશાન ૪/૧૦ પરના વિવાદાસ્પદ પત્રની સામગ્રી દેવું ચૂકવવાના વચનને સ્થાપિત કરતી નથી અને, તેથી, જો ઉક્ત ચુકાદાને સંપૂર્ણ રીતે જોવામાં આવે, તો કોર્ટને જણાવ્યું કે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા દેવાની સ્વીકૃતિ હતી જે સમય મર્યાદાને નવી લીઝ (lease) આપે છે જ્યારે અહીં, હકીકતો સંપૂર્ણપણે અલગ છે અને આ રીતે, આ કોર્ટ પ્રતિવાદીઓને ઉક્ત ચુકાદાને સહાય તરીકે મૂકવાની મંજૂરી આપવાની સ્થિતિમાં નથી.

૫૧. હજુ એક બીજો નિર્ણય જેના પર પ્રતિવાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા ભારે આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે ૨૦૧૮(૦) એઆઇજેઇએલ-એસસી ૬૨૦૬૧ માં છોટનબેન વિરુદ્ધ કિરીટભાઈ જલકૃષ્ણભાઈ ઠક્કર ના કેસમાં નોંધાયેલ છે અને ઉક્ત ચુકાદાના અમુક ફકરાઓનો સંદર્ભ આપીને, અંતિમ દલીલ ઉભી કરવામાં આવી છે કે લેખિત નિવેદનમાં અથવા અરજીમાં

પ્રતિવાદીઓ દ્વારા લેવામાં આવેલ બચાવ સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળની અરજી નક્કી કરવાનો આધાર બની શકે નહીં અને માત્ર દાવા અરજીમાંના કથનો જ સુસંગત છે. આ કોર્ટ માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કાયદાની ઉક્ત દરખાસ્તનો દૂર દૂરથી પણ વિવાદ કરી શકે તેમ નથી પરંતુ જો હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિ, જે વર્તમાન કેસમાં નિર્વિવાદ છે, તેને જોવામાં આવે, તો તે એ નિષ્કર્ષ પર દોરી જશે કે સંપૂર્ણ દાવા અરજી કાર્યવાહીના કોઈ સુસંગત કારણને પ્રેરિત કરતી નથી અને એવો કોઈ દૂરનો સંજોગ જોવા મળતો નથી જેના આધારે દાવો લાવવામાં ૩૦ વર્ષના વિલંબને પણ અવગણી શકાય. કોર્ટ, તેનાથી વિપરીત, એવા અભિપ્રાયની છે કે અહીં વાદીઓ છે, જેઓ ભૌતિક હકીકતો છુપાવીને હેરાન કરનારી મુકદ્દમાબાજી સાથે બહાર આવી રહ્યા છે અને તે દ્વારા આશરે ૩૦ વર્ષના ગેરવાજબી સમયગાળા પછી મુકદ્દમાબાજી ઉત્પન્ન કરવાનો સજ્જાકીય પ્રયાસ કર્યો છે. હાથ પરના વર્તમાન કેસમાં જે કાર્યવાહીનું કારણ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે તે પોતે જ ભ્રામક છે અને જો આ કોર્ટ નિર્વિવાદ સંજોગો દ્વારા આગળ વધે, તો તે એવી પરિસ્થિતિ તરફ દોરી જશે જેમાં ભલે દાવો પ્રક્રિયાના દુરુપયોગ પર આધારિત હોય, તેને મંજૂરી આપી શકાય. તે હેતુ માટે, આ કોર્ટ આવી પરિસ્થિતિને સ્વીકારવામાં અસમર્થ છે અને ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાના સંબંધિત ફકરાઓ વાંચ્યા પછી પણ, હાથ પરના કેસની વર્તમાન પૃષ્ઠભૂમિ તદ્દન અલગ પરિસ્થિતિ સૂચવે છે અને, તેથી, હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિ સાથે દરખાસ્તની સંયુક્ત સહ-સંબંધિત તપાસ સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે

લર્નડ ટ્રાયલ જજે આક્ષેપિત આદેશ પસાર કરવામાં વાજબી રીતે વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કર્યો નથી.

પર. હજુ એક બીજો નિર્ણય જે આપવામાં આવ્યો છે તે પણ દાવાની કાર્યવાહીની માન્યતા પર આધારિત છે જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ધુલાભાઈ વિરુદ્ધ મધ્યપ્રદેશ રાજ્ય ના કેસમાં ૧૯૬૮(૦) એઆઈજેઈએલ-એસસી ૭૯૮૦ માં નોંધાયેલા ચુકાદામાં ઠરાવ્યું છે કે ઉક્ત હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિમાં, સિવિલ કોર્ટનું અધિકારક્ષેત્ર બાકાત રાખવામાં આવતું નથી. ઉક્ત નિર્ણયના ફકરા નંબર ૩૨ વાંચવા પર, અંતિમ વિશ્લેષણ નિઃશંકપણે ખૂબ જ સ્પષ્ટ છે પરંતુ વર્તમાન હકીકતોની વિશિષ્ટ પૃષ્ઠભૂમિમાં તેની સુસંગતતા સ્વીકારી શકાય તેમ નથી અને તેથી, આ કોર્ટનો એવો અભિપ્રાય છે કે ટાંકવામાં આવેલ ચુકાદો પ્રતિવાદીઓ માટે કોઈ કામનો નથી.

પ૩. લાઈનમાં છેલ્લો ચુકાદો કે જેના પર મૂળ વાદીઓ માટે સિનિયર એડવોકેટ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે આ કોર્ટ દ્વારા ૦૮/૦૪/૨૦૧૯ ના રોજ સિવિલ રિવિઝન એપિલિકેશન નંબર ૪૦૫/૨૦૧૮ માં આપવામાં આવ્યો છે જેમાં પણ, હકીકતો તદ્દન અલગ છે જે ઉક્ત નિર્ણયના ફકરા નંબરો ૪ અને ૫ પરથી સ્પષ્ટપણે ઉભરી આવે છે અને કોર્ટે અવલોકન કર્યું છે કે તે કાર્યવાહીમાં પ્રતિવાદી દ્વારા કરવામાં આવેલા આક્ષેપો લેખિત નિવેદનનો ભાગ બની રહ્યા છે

અને, તેથી, તેને ધ્યાનમાં લઈ શકાય નહીં. અહીં, હાથ પરનો કેસ, ઉપર જણાવ્યા અને સમજાવ્યા મુજબ, તદ્દન અલગ છે અને દાવા અરજી અને તેની સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજોનું અર્થપૂર્ણ વાંચન સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે નિર્વિવાદ મુકદ્દમાબાજીને છુપાવવામાં આવી છે જેમાં આતાજી ચતુરજીની તરફેણમાં મૂળ માલિક અંતિમ બની ગયો છે અને આશરે ૩૦ વર્ષ પછી, કાર્યવાહી શરૂ કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે અને તેથી, હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિ કોર્ટને ઉક્ત દરખાસ્તને સ્ટ્રેટ જેકેટ ફોર્મ્યુલા તરીકે અવલોકન કરવાની મંજૂરી આપતી નથી. દરેક કેસ તેની પોતાની પૃષ્ઠભૂમિની સ્થિતિ પર આધારિત છે અને તેથી, જે નિર્ણયો પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે અને સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે તે અહીંના પ્રતિવાદીઓને કોઈ સહાય કરતા નથી.

૫૪. રેકૉર્ડ પરથી ઉભરી રહેલી અને પ્રવર્તમાન ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિને પગલે, જ્યાં સુધી પ્રતિવાદી નંબરો ૫ થી ૮ ને કાર્યવાહીમાંથી દૂર કરવા અંગેની છેલ્લી દલીલનો સંબંધ છે, આ કોર્ટનો અભિપ્રાય છે કે તે કોઈ પરિણામ કે મહત્વનું નથી કારણ કે વિરોધ કરનારા મૂળ વાદીઓ પોતે લગભગ ૩૦ વર્ષ પછી તુરંજ અને હેરાન કરનારી મુકદ્દમાબાજી લઈને આવ્યા છે અને, તેથી, તેઓએ તકનીકી બાબતો દર્શાવવાને બદલે સ્વતંત્ર રીતે તેમના પોતાના પર ઊભા રહેવું જોઈએ. કોર્ટનો એવો અભિપ્રાય છે કે અહીં વર્તમાન પૃષ્ઠભૂમિમાં, વાદીઓ પોતે તેમની મુકદ્દમાબાજી જાળવી રાખવા માટે તેમના પોતાના પર ઊભા રહેવા માટે અસમર્થ

છે અને આવી વિનંતી વાસ્તવમાં સ્વીકારવી શક્ય નથી. તદનુસાર, હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિ અને શ્રેણીબદ્ધ નિર્ણયો દ્વારા નિર્ધારિત કાયદાની દરખાસ્ત સાથેના સહસંબંધનું સંયુક્ત વાંચન, આ કોર્ટને જણાય છે કે રિવિઝન અરજદારો દ્વારા આક્ષેપિત આદેશોને બાજુ પર રાખવા માટે કેસ બનાવવામાં આવ્યો છે અને પરિણામે, જણાય છે કે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરવા માટે આ એક યોગ્ય કેસ છે.

૫૫. છેલ્લે, આ જ મુદ્દા પર આ કોર્ટની કોઓર્ડિનેટ બેંચ દ્વારા સમાન જમીન સંબંધિત સમાન મુકદ્દમામાં લંબાણપૂર્વક કાર્યવાહી કરવામાં આવી છે પરંતુ ઉક્ત મુકદ્દમો આતાજી ચતુરજી ઠાકોરની પુત્રી મંગુબેન આતાજી ઠાકોરના કહેવાથી હતો, પરંતુ તે કિસ્સામાં પણ, રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીના મૂલ્યાંકનના આધારે કોર્ટે શોધી કાઢ્યું કે ઉક્ત અરજદાર દ્વારા શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહી સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ દાવા અરજીને નકારી કાઢવાને પાત્ર છે. કોર્ટ આવી પરિસ્થિતિમાં ઉક્ત દરખાસ્તમાંથી વિચલિત થવા માંગતી નથી અને તેના બદલે ફરીથી ભાર મૂકશે કે વર્તમાન અરજદારો દ્વારા કેસ બનાવવામાં આવ્યો છે.

૫૬. પરિણામે, કલોલ, ગાંધીનગરના લર્નડ જથા એડિશનલ સિવિલ જજ દ્વારા ૨૮/૦૮/૨૦૧૭ ના રોજ પસાર કરાયેલા આક્ષેપિત આદેશો, રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૮૩/૨૦૧૦ માં અરજી પ્રદર્શન ૪૦ નીચે, રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર

૮૪/૨૦૧૦ માં અરજી પ્રદર્શન ૩૯ નીચે, રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૧૦૯/૨૦૧૦ માં અરજી પ્રદર્શન ૩૯ નીચે અને રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબર ૪૫/૨૦૧૦ માં અરજી પ્રદર્શન ૪૨ નીચે અરજદાર દ્વારા સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલા આદેશો રદબાતલ કરવામાં આવે છે અને પરિણામે સિવિલ પ્રોસિજર કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧(ડી) હેઠળ અરજદાર દ્વારા દાખલ કરાયેલી સંબંધિત અરજીઓ મંજૂર કરવામાં આવે છે. રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નંબરો ૮૩/૨૦૧૦, ૮૪/૨૦૧૦, ૧૦૯/૨૦૧૦ અને ૪૫/૨૦૧૦ ની દાવા અરજીઓ નકારી કાઢવામાં આવે છે. સિવિલ રિવિઝન એપિલિકેશન્સ તે મુજબ મંજૂર કરવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ વિના રૂલ નિરપેક્ષ કરવામાં આવે છે.

(એ. જે. શાસ્ત્રી, ન્યાયમુર્તીશ્રી)

રાધાકૃષ્ણન કે. વી.

વધુ હુકમ

ચુકાદાની ઘોષણા પછી, પ્રતિવાદીઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આદેશની કામગીરી સ્થગિત કરવા વિનંતી કરવામાં આવી છે. પરંતુ સંજોગોના વિશિષ્ટ સમૂહમાં, કોર્ટ વિનંતી સ્વીકારવા માટે તૈયાર નથી. તેથી, વિનંતી નામંજૂર કરવામાં આવે છે.

(એ. જે. શાસ્ત્રી, ન્યાયમુર્તીશ્રી)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*